

SLAIP IR TAIP

Rašo V.

Amerikos Atominės Energijos komisija atsargiai skelbia, kad dirbama smarkesnė bomba, negu vandens turinti tryssyk didesnę naikinimo galią.

Indijos premjeras Nehru pareiškė vaidinsis takintojo rolę tarp raudonos Kinijos ir demokratinio pasaulio, jei abi pusės jo prašys.

Amerikoje pereinamais metais dirbo 63 milijonai darbininkų — Rusijoje tik 47 milijonai.

Vidaus prekybos komisaras Mikojanas pasitraukė iš vietos Maskvoje, nes norėjo žmonėms duoti daugiau batų ir duonos, kuomet partija nori daugiau mašinų ir kanuolių.

Kinų Nauji Metai prasideda sausio 25 d. ir kiekvienam jie duoda kokį vardą. Pereitėji, pavyzdžiui, buvo Arklio metal, o naujieji dabar esą Avino. Pažiūrėsim, ar pernai arkliais strakčioje raudoni kinai šiais metais bus avinėliai.

Keleri metai atgal, vienas amerikonas Winooski VT. vienu prisėdimu suvalgė 27 "hot dog" dešrelės. Aną dieną jis mirė paspringdamas viena.

Lenkų premjeras St. Mackevičius, kalboje Detroito lenkamų pareiškė, kad vienintelė realė viltis išlaisvinti Lenkiją yra Amerika. Todėl, sako, svarbu, įtikinti Amerikos aukštus pareigūnus, kad jie visapusiai ir suprantačiai žiūrėtų į ateitį.

Daugelis sandariečių pasigenda žadėtų straipsnių savo organe "Sandaroje" apie 40 metų organizacijos sukaktį, kuri turėjo būti paminėta pereinamais metais.

Pasiskaičius kai kurius bergždžius ginčus mūsų laikraščiuose norisi tarti: "geram liežuvninkui niekad netrumpa, nes niekad netr?kstu."

Čikagoje dar nesugauta vyro, kuris laikas nuo laiko susistabdo kokį praeivį gatvėje, paklausia: "Ar tiki į Dievą?" ir jei atsakąs "taip" — tai įbruka į rankas šimtą dolerių.

Maskva paskelbė save neskaitanti daugiau karo padėtyje su Vokietija, bet taikos sutarties dar rašytis nenori. Šaukiama Sovietų "parlamento" posėdis, kuriame gal paaiškės kokios linijos Maskva laikosi užsienio politikoje link Vokietijos.

Georgi M. Malenkov Pasišalino.

Š. m. vasario mėn. 7 d. Sov. Rusijos Ministerių pirmininkas Georgi M. Malenkov pasitraukė iš savo pareigų. Jo vietą užėmė maršalas Nikolai A. Bulganin, krašto apsaugos ministerio vietą užėmė maršalas Žukov.

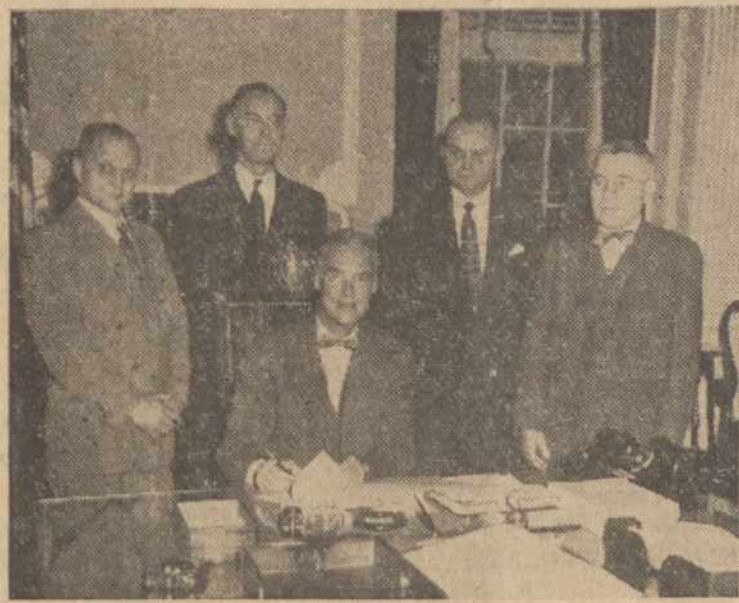
Nr. 6-7

WORCESTER, MASS.

Vasario (Feb.) 18, 1955

Vol. XLVII

Gubernatorius Herter Paskelbia Lietuvos Nepriklausomybės Dieną

Massachusetts valstijos gubernatorius pasirašo atsišaukimą pageriant Lietuvos Nepriklausomybės Dieną, kuri bus minėta šioje valstijoje trečiadienį, vasario 16-tą. Savo proklamacijoje gubernatorius pareiškė, jog "Lietuviai žmonės drašiai ir atkakliai stovi pasaulio laisvės, taikos ir geros valios remėjų pusėje ir nuolat turi viltį numest savo reitežius ir atstatyti savo numylėtą kraštą, garbės ir lygybės vietoj tarp tautų."

Iš kairės į dešinę stovi: Juozas Arlauskas, iš So. Bostono, Amerikos Lietuvių Tarybos centro direktorius; adv. Jonas J. Grigalius, So. Bostono, Amerikos Lietuvių Tarybos viceprezidentas; Aleksandras J. Čaplikas, iš So. Bostono, Bostono Lietuvių Tarybos viceprezidentas; Jonas A. Jankauskas, iš So. Bostono.

Vasario Šešioliktosios Minėūmas JAV Kongrese

Washington, D. C. (LAIC) — Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 37 metų sukakties proga, Amerikos Lietuvių Tarybos pastangomis, du Amerikos lietuviai dvasiškai — Prelatas Balkūnas ir Prelatas Pranas Juras atkalbės invokacijos Atstovų Rūmuose ir Senate. Prelatas Juras invokaciją atkalbės vasario 16 d. Atstovų Rūmuose rytinėje sesijoje, o Prelatas Jonas Balkūnas invokaciją atkalbės Senate vasario 14 ar 15 d., nes vasario 16 d. Senatas neposėdžiaus.

Kongresmenas Ray Madden iš Indiana valstybės prašė Atstovų Rūmų skirti vieną valandą laiko Nepriklausomai Lietuvai pagerbti.

Pietrytinės Azijos Senatas Užgyrė Paktą Apginimui

Washington, vasar. 1. — Senatas 82 balsais prieš 1 užgyrė piet-rytinės Azijos kolektyvo apyinimo sutartį. Senatas tuomi sutiko užgirti paktą, kuriuo šioji tauta ir septynios kitos stovės šalia viena kitos prieš tolimesnią komunistų agresiją. Priešingas buvo senatorius William Langer, republikonas iš vakarinės Dakotos, kurs vadino tą paktą "kitu įsipainiojimu." Paktas laikiama gal paaiškės kokios linijos Maskva laikosi užsienio politikoje link Vokietijos.

Londone posėdžiauja anglių imperijos dalių premjerai, kurie svarstys ir pastrėjusį Amerikos ginčą su raudona Kinija.

Anglija Pataikauja Komunistams

Anglijos vyriausybė paragino JAV, kad jos patartų Chiang Kai-shekui atitraukti iš Quemoy ir Matsū Salų kurios randasi arčiau Raud. Kinijėos pakraščiu.

Sovietų Komunistų Vadas Nikita Chruščov

Sovietų Rusijos komunistų vadas Nikita Chruščov pasikalbėjime su Amerikos laikraščiu leidėju William Hearst ir 2 bendradarbiais, pareiškė, kad komunistams užvaldyti pasaulį nereikės karo, kad jie tikisi pasaulį užvaldyti ir be karo, o vidaus revoliucijomis. Jis pabrėžė, kad Jungtinės Amerikos Valstybėse darbininkų klosė esanti labai stipri. Ji pati pakelsianti balsą.

Dėl techniškių priežasčių "Amerikos Lietuvis" nebuvo atspausdintas, už ką atsiprašom.

"Amerikos Lietuvis" Leidėjai

RAUDONOJI KINIJA IR KARAS

Dabartiniu metu daug kas klausia ar jau greitai prasidės tretis pasaulinis karas? — nes tarp Raudonosios Kinijos ir Jungtinių Amerikos Valstybių santykiai labai įtemti. Bet į tą klausimą vargu ar rasis žmogus, kuris galėtų pasakyti taip arba ne.

Pirmas klausimas, ar Raudonoji Kinija nori visuotinio karo? Visiems aišku, kad ji visuotinio karo nenori. Jos nori gauti didelių laimėjimus be karo. Šaltasis karas nebuvo sustojęs ir nesustos. R. Kinija žmonių turi užtektinai. Jei tenka patrukšmauti, kad ir paaukoti didesnę ar mažesnę skaičių žmonių, jiems tas nesvarbu. Kuomet buvo kariuomenė Korėjoje, jie rėmė šiaurės Korėją, nes gerai žinojo, kad Jungtinių Tautų karinė jėgos nelies jų žemių — Raudonosios Kinijos. Ir tos žinios buvo duodamos net iš paties Washingtono jei netiesioginiai tai duota suprasti kad Raudonoji Kinija gali būti rami. Už tai Raudonoji Kinija negailėjo žmonių masės siųsti į Š. Korėją ir jį laimėjo.

Tuometinis Jungtinių Tautų karinių pajėgų vyr. vadas gen. MacArthur nurodė, kad didžiausias Korėjos karo kaltininkas — Raudonėji — Komunistinė Kinija ir Sovietų Rusija. Prasė leidimo bombarduoti ir nukirsti kelius iš Mandžiurijos ir Peipingo Kinijos ir užkirsti pristatymą naujų jėgų ir kitos pagalbos, nes ten jų yra bazės. Tik tokiu būdu bus išlaisvinta Korėja. Bet gen. MacArthur'ui netik kad nebuvo leista komunist. Kinijos karines jėgas sutriuškinti ir juos paklupdyti bet pats gen. MacArthur iš karo vado pareigų atleistas ir paliuosuotas iš kariuomenės.

Kas šiandaina darosi? Jau kuris laikas kaip Raud. Kinija puola mažesnes nacionalist. Kinijos — kitaip tariant gen. Chiang Kai-sheko valdomas salas. Ir jau užiminėja. Pagrindinis tikslas užimti Formosą, kad pasidarius kelią užgrobt ir visą pietrytinę Aziją. O tada nebebus didelio vargo paimti savo globon ir pačią Japoniją. Ir kas buvo šiuo reikalu pasakyta iš Washingtono? Prezid. Eisenhoweris aiškiai pasakė ir beveik užtikrino, kad mažesnių salų negins, nes jos neturinčios strateginės reikšmės. Gins tik Formosą. Ar bus ginamos Anemoy ir Matsū salos, prezidentas laimėjo.

Padėčiai isitempiant, J. T. Saugumo Taryba pasiūlė daryti paliaubas tarp Formosos ir R. Kinijos. Saugumo Taryboje buvo pravesta rezoliucija, kviečiant diskutuoti paliaubų klausimą Formozos rajone. Tuo pačiu jau buvo nutarta ir pasiūstas pakvietimas R. Kinijai, kad atsiųstų atstovą dalyvauti diskusijose dėl paliaubų. Sovietų Rusija reikalavo iš JT, kad įsakytų Washingtonui atitraukti iš Formosą supančių vandenų visas karines jėgas ir duoti laisvas rankas Raud. Kinijai. Dabar gi Formosos vandenyse stovi Amerikos 7 laivynas ir pasirengęs priidngti nacionalistų pasitraukimą iš Tachen salų.

Kom. Kinija pranešė generaliniam sekretoriui, kad Kinijos vyriausybė negalinti siųsti atstovo svarstyti apie paliaubų suorganizavimą, bet galėtų atvykti į Saugumo Tarybą svarstyti Sov. Rusijos rezolucijos taciau ir tai tik tuo atveju, kada būtų išmestas iš jos posėdžių Chiang Kai-Sheko atstovas.

Labai gaila, kad sunkiais ir atsakingais laikais kariai nebesusikalba su politikais. Karių patiekiami sprendimai politikų nepriemami ir vėliau nešami kartūs vaisiai.

Kad Komunist. Kinija ir Sov. Rusija dabar norėtų išprovokuoti tretį pasaulinį karą duomenų nėra. Tai būtų savizudybė Komunistinei Kinijai ir Sov. Rusijai, jie tai gerai žino. Jie daug daugiau laimi vesdama šaltąjį karą. Bet jie gerai žino kad Amerika karo nenori. Komunistų šnipų — penktas kolonas žmonių yra visuose pasaulio kraštuose ir vietovėse. Jie moka prieiti prie žmonių ir daryti į juos įtaką. Tai kodėl nereikalauti ir negrasinti karu, jei žino, kad už tai gaus viską ir be karo.

Juokiamės prisiminę lapės ir Strazdo pasaką, kai laputė su uodega drožė į medį strazdas: Strazdemesk man vieną vaikutį, kitaip nukirsiu medį ir visus vaikus suėsiu. Strazdas išsigando ir išmetė vieną vaiką. Laputė suėdusi tą strazduką pareikalavo kitą išmesti.

GYVENTI IR LAIMĖTI Mintys Vasario 16-sios Dienai

Lietuvių Tauta yra išgyvenusi daug sunkių ir garbingų dienų kuriomis šiandien didžiuojamės, jos suteikia garbę būti lietuviu. Tiek sunkiomis valandomis, kada priešas kėsinosi sunaikinti mūsų tautą, tiek didžiū laimėjimų metu lietuvių širdyse plazdeno troškimas gyventi ir laimėti, išlikti gyvais ir tapti nepriklausomais. Tas gyvybės troškimas amžių bėgyje išlaikė lietuvių tautą gyvą ir pajėgią, davė jai užtenkamai jėgų atsispirti prieš įvairių priešų puolimus. paskatino ją prie tautinio atgimimo, prie kovos už švenčiausias tautos teises — laisvę, prie nepriklausomybės paskelbimo.

1918 m. vasario 16 d. Vilniuje Lietuvių Tarybos paskelbtas Lietuvos Nepriklausomybės aktas yra didžiausias lietuvių narsios tautos pasiryžimo gyventi ir laimėti įrodymas. Didžiojo karo pabaigoje, kada vokiečiai Rytų ir Vakarų frontuose dar rodė savo karinę galybę, o Lietuvą laikė surakinę geležinėmis okupacijos replėmis dvidešimt pasiryžėlių lietuvių susirinkę Vilniuje į nedidelį kambarį pareiškia pasauliui, kad lietuvių tauta pasiryžusi nebevergauti daugiau svetimiesiems, o savarankiškai valdytis. Nors tas aktas turėjo būti iškovotas, lietuvių krauju išpirktas, bet pasiryžėlių tartas žodis tapo kūnu. Vasario 16 d. aktas yra lietuvių tautos pasiryžimo gyventi išraiška. Be to Nepriklausomybės paskelbimo aktas yra lietuvių tautos vienybės simbolis. Nors buvo pasireiškę tam tikrų nesutarimų ir net griežtesnių susikirtimų Lietuvių Tarybos narių tarpe prieš tai, bet kai iškilo mintis paskelbti Lietuvai nepriklausoma valstybę, visi ginčai dingo, ir visi Tarybos nariai vieningai pareiškė Tautose norą tapti nepriklausoma.

Lemiamo Vasario 16 d. akto paskelbimo metu buvo reikalinga lietuvių tautos vienybė, taip ir šiandien toji vienybė nemažiau, o gal dar daugiau yra reikalinga pareiškė vieningam ir galinam protestui prieš Lietuvos pavergėjus ir lietuvių tautos naikinimą. Mes lietuviaviai galime būti įvairių politinių įsitikinimų, skirtingų pasaulėžiūrų, bet lietuvišku reikalu privalome visi rasti bendrą kalbą, visi kaip vienas vieningai veikti ir kovoti už Lietuvos išlaisvinimą iš pavergėjų komunistų bolševikų.

Toliau, Vasario 26 d. aktas skatina lietuvius visomis jėgomis ryžtis išlikti lietuviams ir tvirtai tikėti į nepriklausomos Lietuvos atstatymą. Lietuviybės išlaikymas yra mūsų tautinės valstybės atstatymo kertinis akmuo. Tam uždaviniui suburti visas lietuviškas institucijas: šeimą, bažnyčią, mokyklą, spaudą ir organizacijas. Išlaikyta lietuviybė įgalins mus ir atstatyti Lietuvos valstybę. Be to, čia negali būti nė mažiausias abejonės dulkelės į mūsų Tautos išlaisvinimą nes tai silpnina laisvinimo darbą ir pakerta tautos kūrybines galias. Kas praranda viltį, tas viską praranda. Tvirtas tikėjimas į Lietuvos išlaisvinimą privalo būti mūsų kelrodžiu ir šviesos žiburiu šių dienų mūsų tautiniame gyvenime.

Kova už Lietuvos išlaisvinimą reikalauja iš visų lietuvių vienokios ar kitokios aukos. Pavergti mūsų broliai tėvynėje, išstremti Rusijos tolimuose kraštuose ir Sibire, jų vargas ir kančios verčia ir mus, gyvenančius laisvame pasaulyje ir skęstančius patogumuose taip pat bent labai maža auka prisidėti prie tos didžios bendros aukos, dedamos ant tautos išlaisvinimo aukūro. Jei lietuviui partizanai, kovodami Lietuvos giriose prieš Lietuvos pavergėjus, aukoja savo gyvybę, tad mūsų skiriama piniginė auka tautos išlaisvinimo reikalams, nors kaip būtų didelė negali lygintis su mūsų tautiečių kančios auka ir partizanų pasišventimu. Tad Vasario 16 d. šventės proga suminkštiname savo širdis ir duosniau atidarykime savo pinigines Amerikos Lietuvių Tarybos reikalams.

L. Žvirkalnis

LIETUVIAI AMERIKOJE ir PAS AULYJE

I BENDRAJĄ LIETUVYBĖS ŽYGI

Lietuvos Nepriklausomy-galime prisidėti, kad ta bės paskelbimo sukakčių sunki kova būtų įtakinges-minėjimai yra graži Ame-nė, galingesnė ir platesnė vi-rikos lietuvių tradicija. Kol Lietuva buvo laisva, tie minėjimai būdavo mūsų džiaugsmo ir lietuviško so-lidarumo pažymėjimai.

Nuo to laiko, kai raudona-sis mirties tvanas okupavo Lietuvą, Vasario 16 sukak-tys mums Amerikos lietu-viams tapo giliu lietuviško-sios pareigos šaukimas — visiems vieningai burtis i lietuvių tautos gelbėjimo žygius: kovoti Lietuvos išlaisvinimo kovą ir gyventi lietuviybės išlaikymo gyvenimą!

Lietuvos laisvinimo kovai reikia mūsų visų talkos; tu-rime visi kuo, kaip ir kur

Gardner, Mass.

Birutės Moterų Pašalpinė draugija išrinko sekančią naują valdybą šiais metais: Bronė Juškienė, pirm.; Ele-na Sabulienė, vicepirm.; Marė Tamulienė, fin sek.; Olesė Glebavičienė, prot. rašt.; Ona Mačionienė, ka-sierė; Ona Shlavienė ir Le-vase Radeckienė, izd. glob.; Kastė Adamaitienė, marš. Šiais metais sueina 40 metų kai draugija gyvuoja.

Antanas Višniauskas, Juo-zo ir Emilijos Višniauskų sūnus, kuris gyveno Pitts-field, Mass. buvo išrinktas Aklųjų (blind) Sąjungos pirmininku ketvirtą metą iš eilės. Vietinė spauda plačiai aprašė jo veiklą su Aklųjų Sąjunga.

Du Garniškai, kareivukai, kurie tarnauja Europoje aplankė Romą per Kalėdas, ir jiems teko pamatyti Po-piežių Pijų XII. Tie du bu-vo Albinas Radeckas ir Jo-nas Glebaučis. Tai retas da-lykas.

Feliksas Dubažinskis, su-laukęs 74 metų amžiaus, pa-simirė sausio 21 d. Paliko dukterį ir sūnų. Sūnus yra Gardner High School Foot-ball Coach ir labai pasižymė-jęs mūsų apylinkė savio darbe. Palaidotas su bažny-tinėmis apeigomis.

Uršulė Jonikienė, sulaukus 73 metų amžiaus mirė sau-sio 28 d. Ji išgulėjo 13 metų ant patalo. Buvo kilus iš Panevežio apskr., Raguvo-parap. Paliko sūnų du anū-ku, du seseris. Palaidota su bažnytinėmis apeigomis. Daug žmonių dalyvavo lai-dotuvėse.

Vidaus, spec. širdies ir plaučių ligos.

DR. B. MATULIONIS

Priima bet kurią dieną, iš anksto susitarus — telefonu ar laišku.
Telef. 22, Pascoag, Rhode Island.
Adr. State Sanatorium Wallum Lake, Rhode Island
Atstumas: nuo Providence — 24 mylios,
nuo Worcesterio — 26 m.,
nuo Boston ar Brockton — 50 m.,

Kongresmenas Thos. Dodd Kalbės Lietuvos Neprikl. Minėjime New Yorke

LAIC — 1952 m. Connecti-cut, Hartford'o Apskritis: išrinktas į JAV Atstovų Rūmus Thomas J. Dodd yra palyginamai dar jaunas vy-ras, tačiau jau plačios patir-ties ir ne vienoj srity pasi-žymėjęs savo darbu.

Thomas J. Dodd yra teisi-ninkas, teisės mokslus bai-gė Yale Universitete 1933 m. Baigęs mokslą, jaunasis teisininkas buvo pakviestas dirbti FBI, kur pasižymėjo atkaklia kova su nusikalti-mais. Šalia kitų srity atlik-tų darbų jis žymiai prisidė-jo ir prie likvidavimo pa-garsėjusio nusikaltėlio J. Dillinger gaujos. 1935 met. jis paskiriamas savo valsty-bės National Youth Admi-nistration direktorium. Šio-sės pareigose būdamas, jis parodė didelio sugebėjimo bendradarbiauti su įvairio-nis tautinėmis, religinėmis bei rasinėmis grupėmis ir dideliu skaičiu jaunimo sudarė auklėjimosi sąlygas jo sukurtoje jaunimo orga-nizacijoje, kai depresijos metu jie neturėjo moky-muisi galimybių. 1938 m. JAV Teisingumo Sekretori-us Thos. Dodd pakvietė į Washingtoną pavesdamas jam vadovauti kovai su pi-lietinių teisių pažeidimais. Čia jis padėjo prie Teisin-gumo Departamento suor-ganizuoti pirmąją pilietini-ųjų teisių sekciją ir buvo jos šefo pavaduotojas. Rū-pindamasis, kad visi krašto piliečiai galėtų naudotis ly-giomis teisėmis bei galimy-bėmis, jis ryžtingai vedė kovą su bet kokia diskrimi-nacija ir kitais nusikalti-mais šioj srity veiksmis, kaip su Ku Klux Klan S. Carolinój ir kitose valstybė-se.

Kilus antrojo pasaulinio karo pavojų, Dodd buvo paskirtas kovoti su subver-syvinio elementu bei užsie-nio agentų sabotażais ir ki-ta priešvalstybine jų veikla. Jis rūpestingai budėjo, kad negalėtų savo nusikalsta-mos veiklos išvystyti tiek nacių, tiek ir komunistų agentai. nes kongresmenas Dodd anksti suvokė, jog tarp šių dviejų tiranijos formų maža tėra skirtumo. Ir tuo dar daugiau įsitikino, kai savo darbe gerai pažino jų metodus ir taktiką. To-dėl, kai po Nuernbergo by-lolos komunistinė Lenkijos vyriausybė norėjo jį apdo-vanoti Polonia Restituta or-dinu, jis griežtai atsisakė tą ordiną priimti, nurody-damas jog nemato jokio skirtumo tarp Lenkijos komunistinės vyriausybės vyk domo smurto ir tarp to, ku-rį vykdė naciai.

Po Karo Aukščiausiojo Teismo teisėjas Jacksonas šalia kitų pasižymėjusių teisininkų, pakvietė p. Dodd organizuoti Nuernbergo ka-ro nusikaltėlių bylą, kurios metu jis buvo šio teismo amerikiečių grupės patarė-jas. Savo tos bylos metu at-

liktų darbų jis įgijo garso visame laisvajame pasau-lyje. Jis gavo pagyrumą iš prez. H. Trumano, US Med-al of Freedom iš teisėjo Jacksono, Baltojo Liuto or-diną iš Čekoslovakijos prez. Beneššo, ir, kaip minėta, jį apdovanoti norėjo ir komu-nistinė Lenkijos vyriausybė. Tačiau nuo jos ordino jįsai atsisakė.

Kaip teisininkas jis ypač žinomas kaip tarptautinės teisės specialistas ir turi artimų ryšių su daugeliu pirmaujančių šios srities teisininkų bei dalyvauja vi-soj eilėj žymių teisininkų draugijų. Jis yra vice-pir-mininkas Tarptautinės Bau-džiamosios Teisės Draugi-jo, American Bar Associa-tion tarptautinės kriminali-nės teisės komiteto narys, Tarptautinės Teisininkų Draugijos baudžiamosios teisės komiteto narys, Ir American Bar Association komiteto nusikaltimų prieš tautų teisės Komiteto na-rys.

Atstovų Rūmuose Tho-mas J. Dodd yra narys House Committee on For-eign Affairs ir House Select Committee on Com-munist Aggression.

Worcesterio Apylinkės Lietuvių Bendruomenės Rinkiminės Komisijos Pranėšimas.

Š. m. sausio mėn. įvykusia-me Worcesterio Bendruo-menės visuotiniame susirin-kime išrinktoji rinkiminė komisija pareigomis pa-siskirstė šitaip: Eduardas Meilus, pirm.; Juozas Kava-liauskas vice pirm.; ir Sta-sys Jasutis, sekr.

Komisija pradėdama jai pavestą darbą, t. y. pravesti rinkimus į JAV Lietuvos Bendruomenės Tarybą skel-bia JAV LB Laikinojo Or-ganizacinio Komiteto išleis-tas rinkimų taisykles.

Pirmosios JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybos Rinkimų Taisyklės (priimtos 1954. VI. 19).

Pasirėmęs Laikinių JAV Lietuvių Bendruomenės Įs-tatų: JAV LV Laikinasis Organizacinis Komitetas priėmė šias pirmosios JAV LB Tarybos rinkimų tai-sykles:

1. Rinkimų organizavimas

1. Pirmosios JAV LB Ta-rybos narių rinkimus, ati-tinkamai šioms taisyklėms ir LOKo nutarimams, veda LOKo išrinkta Vyriausioji Tarybos Rinkimų Komisija

ir vietose — apylinkių susi-rinkimų išrinktos apylinkių rinkiminės komisijos.

2. Vyriausioji Tarybos Rin-kimų Komisija:

- a) skelbia instrukcijas Ta-rybos rinkimų reikalais;
- b) teikia nurodymus apy-linkių rinkiminėms komisi-joms;
- c) sprendžia skundus dėl apylinkių rinkiminių komi-sijų nutarimų ir veiksmų;
- b) priima kandidatų į Ta-rybos narius siūlymus ir sudaro rinkiminį kandidatų sąrašą;
- c) nustato balsavimo ter-minus.

- 3. Apylinkių rinkiminės ko-misijos:
 - a) bendradarbiaudamos su atitinkamų apylinkių valdy-bomis ar seniūnais, sudaro apylinkių rinkimų sąrašus;
 - b) nustatytais terminais ir būdais atskleidžia apylinkių rinkimų sąrašus;
 - c) nustatyta tvarka apy-linkių rinkikams įteikia bal-savimo korteles bei vokus;
 - d) vykdo Tarybos rinkimų balsavimus vietose;
 - e) priima skundus rinki-mų reikalais vietose;
 - f) vykdo Vyriausios Ta-

rybos Rinkimų Komisijos nurodymus.

4. Skundus dėl Vyriausios Tarybos Rinkimų Komisijos nutarimų ir veiksmų spren-džia JAV LB Laikinasis Garbės Teismas.

5. Rinkimams pasibaigus visa Vyriausios Tarybos Rinkimų Komisijos žinioje esanti rinkiminė medžiaga, raštai, bylos ir k. perduoda-mi JAV LB LOKo Prezi-diumui.

II. Rinkikai

6. Tarybos narius rinkti tu-ri teisę kiekvienas JAV-ėse gyvenęs lietuvis:

- a) balsavimo dieną esąs bent 18 metų amžiaus,
- b) bent už 1954 m. antrąjį pusmetį dėjęs tautinio soli-darumo įnašus ir
- c) nesuvaržytas Laik. JAV LB Įstatų 5 ir 5 str. str. nuostatų.

7. Asmens, turį rinkikų teises, įtraukiami į Tarybos rinkikų sąrašus.

Kiekvienas JAV-ėse gyve-nąs lietuvis turi teisę rū-pintis būti įtrauktas į Tary-bos rinkikų sąrašą.

8. Tarybos rinkikų sąrašai sudaromi rinkikų pavardžių abėcėlės eile vietovėmis.

- 9. Tarybos rinkikų sąra-šuose įrašoma:
 - a) eilės numeris sąrašė,
 - b) rinkiko vardas, (even-tualiai vidurinis vardas) ir pavardė,
 - c) gimimo data arba am-žius (kad balsavimo dieną tikrai bus 18 metų),
 - d) adresas ir,
 - e) palieka vietos pažymėti, kad balsavo.

10. Vyr. Tarybos Rinkimų Komisijos nustatytais bū dais turi būti:

- a) rinkikams paskelbiama ar pranešama kad jie įtraukti į rinkikų sąrašus;
- b) rinkikų sąrašai atsklei-džiami rinkikams vietose tikrinti;
- c) priimami skundai dėl neįtrauktų ar neteisėtai įtrauktų į rinkikų sąrašus.

11. Vyr. Tarybos Rinkimų Komisijos nustatyta tvarka rinkikas savo balsą gali ati-duoti apylinkės rinkiminei komisijai balsavimo vietoje arba jį gali atitinkamai pa-siųsti paštu.

III. Kandidatai į Tarybos narius.

12. Kandidatų į Tarybos na-rius gali būti kiekvienas, jei jis:

- 1. Turi Tarybos rinkiko teisę ir
- 2. 1955 m. kovo mėn. 31 d. bus ne jaunesnis, kaip 25 metų amžiaus.
- 13. Kandidatus, bet ne dau-giau kaip 27, gali siūlyti bent 10 rinkikų.
- 14. Kad siūlomasis asmuo būtų įtrauktas į rinkiminį kandidatų sąrašą, reikia:

- 1. kad siūlantieji nurodytų kandidato:
 - a) pilną vardą ir pavardę,
 - b) gimimo datą arba am-žių (kad jis 1955.III.31 tik-rai bus ne jaunesnis, kaip 25 metų amžiaus),
 - c) profesiją,
 - d) adresą,
 - e) patikinimą, kad siūlo-masis turi rinkiko teisę ir
 - f) siūlomojo sutikimą raš-tu būti renkamu.
- 2. kad siūlytojai nurodytų savo:
 - a) pilnus vardus ir pavar-des

Beginning Sunday FEBRUARY 20th

DIAL and 5 LETTERS FIGURES

— when calling from any telephone in Worcester (either Pleasant or SWift); and between all Central Offices in Worcester's new local dialing area.

REMEMBER NEW DIALING AREAS AND CENTRAL OFFICE NAMES

Exchange	Central Office Name	New Local Dialing Areas
Auburn	TErrace	May dial Leicester, Millbury, Worcester
Boylston	UNderhill	May dial Shrewsbury, W. Boylston, Worcester
Grafton	VERnon	May dial Millbury, Shrewsbury, Worcester
Holden	VALley	May dial Rutland, W. Boylston, Worcester
Leicester	TWinoaks	May dial Auburn, Spencer, Worcester
Millbury	UNion	May dial Auburn, Grafton, Worcester
Rutland	TURner	May dial Holden, Worcester
Shrewsbury	VIking	May dial Grafton, Boylston, Worcester
Spencer	TUxedo	May dial Leicester, N. Brookfield, Worcester
W. Boylston	TEmpire	May dial Boylston, Holden, Worcester
Worcester	{PLEasant } {SWift }	May dial all above Central Offices

To call between telephones within Central Offices outside of Worcester, only 5 figures (no letters) need be dialed.

NEW ENGLAND TELEPHONE AND TELEGRAPH COMPANY

"AMERIKOS LIETUVIS"
The American Lithuanian Weekly published every Saturday by
Josephine Leonaitis, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Yearly Subscription in U. S.	\$3.00	In Foreign Countries	\$4.00
Two Years Subscription	\$5.00	Two Years Subscription	\$6.00
One Half Year	\$2.00	One Half Year	\$2.50

Advertising rates — 10 cents
Single Copies — on application

Amerikos Lietuvis savaitinis lietuviškas savaitinis leidinys
Josephine Leonaitis, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Metinis Prenumerata S. V.	\$3.00	Užsieniuose - Kanadoje	\$4.00
Dviem Metam	\$5.00	Dviem Metam	\$6.00
Pusel Metu	\$2.00	Pusel Metu	\$2.50

Prenumeratos pradžia skaitosi nuo uždėjimo dienos.
Prenumerata turi būti apmokėta iš anksto

Entered as Second Class Matter — September 29, 1914, at the Post Office
at Worcester, Mass., under the Act of March 3, 1879

1918 1955

XXXVII

LIETUVIŲ TAUTA

Senosios Lietuvos didingos praeities gaivinama, yra atstaciusi nepriklausomą suvereninę Lietuvos valstybę ir ginklo kovoje ją apgynusi tam, kad vykdydama savo amžinąją teisę būti laisvai ir nepriklausomai savo tėvų žemėje, vieninga valia sergėtų, kas jai iš amžių priklauso, tėtų garbinus Lietuvos žygius ir esamosios bei busimųjų kartų pastangomis ugdyti Lietuvos galią.

Drąsus savanoriai, susibūrę į drausmingus būrius, nesigailėdami sveikatos ir gyvybės iškovojo Lietuvai laisvę, palaistę savo kraujų pilką žemę, darbščioms rankoms duodančią gerą derlių. Lietuviai laisvi ir nepriklausomi statėsi, kūrėsi, dėjo grūdą prie grūdo, trokšdami, kad kraštas dvasiškai ir ukiškai būtų vienas pirmųjų.

Visi sutartinai dirbdami minėjom savo didžiąją tautos šventę su liūdesio šešėliu atsimindami vis, kad mūsų Vilniaus broliai kenčia svetimųjų priespaudą. Praėjo taip 21 metai, gi 22-trus metus, jau Lietuvoj visi šventė vasario šešioliktą nuo Vilniaus ligi Biržų, nuo Zarasų ligi Tauragės.

Bet neilgai toji laimė tęsėsi, nes sykiu su daug Europos tautų Lietuva tapo komunistų pavergta, jos žmonės išsklaidyti po visą žemyną, tauta žudoma.

Amerikiečiai lietuviai ištiesė savo duosnią ranką gelbėdami savo tautos žmones laike pirmojo karo, paskui milžiniškus darbus atliko, kad Lietuva būtų laisva. Antram karui pasibaigus, amerikiečiai pavieniai ir per BALFą ir kitas organizacijas sušelpė savo tautos žmones kiek tik iš-

galėjo, iš savo sunkiai uždirbtų pinigų. Amerikiečiai parodė savo širdį pasirašydami už ištisas šeimynas ir priimdami, globdami pas save, kol galėjo savarankiškai gyvent. Tik gaila, kad kaikurie iš jų, vietoj kad prisidėtų prie bendro lietuviško darbo, stengiasi perimti įvairiais suktais būdais, amerikiečių ilgus metus išlaikytas įstaigas, organizacijas.

Dabar, kada Lietuvos žmonės išsklaidyti po visą žemyną, reikalinga visų rankų vieningo darbo. Lietuviai visose pasaulio dalyse laukia tos dienos, kada priespaudos rėžiniai bus atplėsti ir vėl Lietuvos laisvė atstatyta.

Tai dienos visi turime būti pasiruošę. Todėl naikin- kim visus vienybę ardančius pavydus, klastas, kerštus, intrigas, neapykantas iš savo tarpo. Dirbkime lietuviškose organizacijose, ypač visus lietuvius apimančioje Bendruomenėje, aukokime Lietuvos reikalams daugiausia kiek išgalim, o už vis svarbiausia palaikykim savo spaudą.

Laisvės varpas vėl suskambės, išgirsime Lietuvos karėvių dainų aidus nuo Vilniaus, skersai Nemuno, iki Baltijos jūrų. Lietuvos ir kitų pavergtų kraštų pavergėjai patys sau galą ruošia. Paskutinieji įvykiai Rusijoje įrodo vidurinę kovą, pasaulis laukia naujų sukritimų laike kurių bus sutruškinti geležiniai panciai, suversta geležinė siena.

Nors mes švenčiame 37-tus metus savo tautos šventę su dideliu liūdesio šešėliu, tikėkim, kad pasiryžę vienybėje, ranka rankon dirbdami, sulauksim tikrai džiaugsmingą Lietuvos Nepriklausomybę ateity.

nistų-nacionalistų karas pasibaigė laimėjimu komunistų ir jie tapo visos Kinijos valdovai. Stalinas išsivežė mašin- nas iš Mandžiurijos industrijos centrų į Rusiją už duotus kiniečiams komunistams ginklus ir karininkus.

Nuo to laiko vykta civilinis karas yra dvi Kinijos vyriausybės, nacionalistų Formozoje, o komunistų visoje Kinijoje. Komunistai reikalauja amerikonus grąžinti Formozą Kinijai, kaip Cairo konferencijoje Roosevelt pažadėjo, amerikoniai gavę komunistų pamoką politinėse konspiracijose, atsisako pripažinti komunistų valdžią, protektuoja nacionalistų valdžią Formozoje, o britų valdžia (darbiečių) pripažino komunistų valdžią Kinijoje, Formozos valdžios nepripažįsta. Štai kame dabar glūdi ta politinė painiava ir nesutapimai britų su amerikoniais šioje politinėje paimavoje, kuri pagaliau tapo naujo karo pavojų visam Eurazijos žemynui ir JAV. Kaip amerikoniai ir britai išsipaivios iš šios komunistinės painiavos Azijoje ir Europoje niekas nežino ir negali pasakyti. Aišku, kad dabartinė tarptautinė politika gali baigtis nauju karu.

Amer. Liet. Bendruomenės Tarybos Rinkimų Išvaka-rėse Partijų Vadukai "Susiorientavo"

NETENKA abejoti, kad visose didesnėse lietuvių kolonijose, taipgi, visų partijų centruose lygiai kaip mūsų metropolijoje, New Yorke-Brooklyne, plinta visoki gandai ir aktualėja diskusijos apie artėjančius Amer. Liet. Bendruom. Tarybos rinkimus. Kiek man žinoma, JAV LB LOKo nariai ir jų jų antrininkai lygiai susidomėję ir nevienodos nuomonės rinkimų sistemos klausime. Mano patirtieji daviniai iš LOKo posėdžių rodo, kad ligi 1953 m. galo, LOKo narių dauguma buvo nusistatę vienodai praversti LB Tarybos rinkimus nepartyviškąja sistema, be partinės politikos į LB įnešimą delto, kad JAV LB nepartinė organizacija ir joki partiniai motyvai taikomi ir rinkimų pravedimo sistemą nepriim- tini. Žodžiu, JAV Liet. Bendruomenės Laik. Organiz. Komiteto narių dauguma pasisakė ir balsavimo metu LOKo posėdyje dilede dauguma balsų atmetė proporci- nės sistemos partyviško mo- tyvo pasiūlytą rinkimų sis- temą, palikta statutiniu nu- matymu, arba, asmenimis neproporacionalės sistemos rinkimų pravedimą į LB Ta- rybą.

Kai kurie partinių grupių, ypač iš mažųjų grupių, at- seit, liaudininkų ir socialistų atstovai LOKe pasisakė jog jie nepatenkinti daugumos LOKo narių nubalsavimu praversti neproporcinę siste- ma rinkimus, visgi nedarė žygių perkalbėti daugumą LOKo narių pakeisti savo nuomones. Iš viso, kairiųjų grupių LOKe esantieji nariai proporcinės rinkimų sistemos neatsisakė. Šį klausimą vėl LOKo posėdyje iš- kėlė (matomai pasitarę su partijų centruose vadais) ir reikalauja proporcinės sis- temos (kaip Europoje, ypač Prancūzijoje anarchiškos de- mokratijos praktikuojamos) teigdami, kad ši sistema "demokratiškiausia" ir "tei- singiausia."

Koki motyvai glūdi šiu partinių grupelių vadukų siūlymuose proporcinės rin- dikimų sistemos įvedimo, sun- kų pasakyti, bet įgijome iš- pūdi, kad siekiama įnešti į liet. bendruomenę partinių vadukų partinę representa- ciją ir tuo būdu padaryti ALB-nę partinių grupių koalicijos organizaciją! O šios sąvokos ir idėjos dau- guma LOKo narių kaip tik- tai nenori dasileisti, jie no- ri, kad ALB-nė būtų visų lietuvių bendroji organiza- cija nieko bendro su ame- rikiečių lietuvių politinė- mis neturinti. Šį norą ir ar- gumentą ryškiai parodė ALB-nės LOKo valdybos Išdininkas, p. W. M. Chase, kuris jokios partijos LOKe dumą šiame klausime renia kiti LOKo valdybos nariai, neatstovauja ir jo nuošir-

Sekr. A. Saulaitis ir Firm. Pral. Balkūnas ir dr. Vilei- šis, bei kiti lok-iečiai iš tau- tininkų ir katalikų grupių, bet gi iš liaudininkų ir so- cialistų grupių LOKo nariai stovi už proporcinės siste- mos įvedimą LB Tarybos rinkimuose.

Visiems mums aišku, kad LB apylinkėse apygardose daugumą turi katalikai arba krikšč. demokratai ir jie rinkimuose proporcinio bū- do ar neproporcinio dau- gumą išrinko į LB Tarybą, kas yra natūrališka ir demokra- tiška, kaip p. Chase argu- mentuoja, arba, kiti jo nu- omone remdami. Visviena liaudininkai ir socialistai praver mažumą savo žmonių į LB Tarybą, nes jų gru- tų neproportinė sistema bus įvesta rinkimuose, sąrašai bus ne partinių kandidatų, bet nu- matytų asmenų, tuomet ga- lės ir nepartiniai lietuviai praversti tinkamus ir nau- dingus žmones į LB Tarybą, bet jeigu būtų proporcinė sistema įvesta rinkimų pra- vedimui tuomet neparti- niams kelias uždaromas pa- teikti į rinkimus LB Tary- bos. Šie žmonės nušalinami nuo LB Tarybos o iš parti- nių grupių krikšč. demokra- tų laimėtų daugumą — taip aiškina visi, kurie domėjasi ir šį klausimą diskutuoja. Ir čia iškyla klausimas: ko gi siekia socialistai ir jųjų bi- čiučiai liaudininkai? Ar gi tai nebus jųjų tikslas paves- ti LB ir jos Tarybą vieniems katalikams valdyti ir vėliau atakuoti juos ir kritikuoti, kad jie viską valdo, kad bendruomenė katalikų or- ganizacija! Ir panašiai. Prie to, gal yra motyvai uždėti visą lietuvišką bendruome- nės ir lietuvištes išlaikymo našta ant katalikų pečių nustumiant į šalį ligi šiol su katalikais bendravusius ne- partinius ir rimtesnius tautininkus? O gali būti ir kitas motyvas šių marxistų, tokiu būdu sugriauti besi- kuriančią lietuvių bendruo- menę ir palaidoti jos kilnia- ję idėją, kuriai visu laiku Grigaitis buvo nepalankus. Tada žmonės visoje New Yorko apylinkėje dalar šį klausimą diskutuoja. Spėju, kad tokių diskusijų ir mig- lotų vaizdų turi ir kitų di- džųjų lietuviškųjų kolonijų lietuviai. Palauksime, pa- matysime kuo pasibaigs dis- kusijos ir partinių grupių vadukų manevros išvakarė- se JAV LB Tarybos rinkim- ų. Atrodo, kad mūs parti- niai dvasios ubagai neišmo- ko eiti visų lietuvių vienybės druomenėje.

Nepartinis B. M.

Amerikos Kongresas su- teikė Prezidentui Eisenho- weriui teisę gintis, pavarto- jant net karo spēką, prieš raudonų kinų užmačias dėl salos Formosa. Pasaulyje kilo nerimo, kad visas gin- čas gali baigtis karu. keliu ir nesugeba sutapti nepartinėje lietuviškoje ben-

Politinių Konspiracijų Daviniai Azijoje Ir Europoje Demokratijų Politiski "Dividentai" - Deficitai.

DABARTIES tarptautinėje politikoje, komunistų ginčai su demokratais, tikriau sakant, su anglo-ameri- konais žada skandalingus davinius, o gal naująjį karą. Dėja ši politinė padėtis ir komunistų-demokratų ginčai, nevisiems žmonėms mūsų krašte ir kituose kraštuose suprantama, neaiški, labai miglota, tačiau veda rytų ir vakarų pasaulius į naujo karo pavojų. Todėl tenka pri- siminti politinius įvykius pereinoto karo metais ir padėti dabarties politikos paaiškinti, kad "AL" skaitytojai ži- notų pradą šios politikos ir davinius anų laikų politinių konspiracijų demokratijų vadų su komunistų vadais.

Teherane Roosevelt, Churchill ir Stalin susitarė kai karo taktininkai kitų tautų kaina laimėti karą ir pa- sidalinti pergalės davinius. Todėl jie į Teherano konfe- renciją nekviėtė Kinijos valdovo Chiang Kai-šeko, nes Kinijos kaina buvo numatyti Stalinui "appeasementai" už jo talką anglo-amerikonams prieš Japoniją. Stalinas sutiko paskelbti karą japonams už gavimą Mandžiurijos, bet sąlyginiai, tik tai tada kai Vokietija bus nugalėta. Chiang Kai-šek apie šį rusų amerikonių ir britų valdovų susitarimą nieko nežinojo. Visgi, stebėjosi kodėl jis ne- buvo pakviestas į Teheraną, nes jis buvo anglo-ameri- konų taktininkas prieš japonus Azijoje.

Grįždami Roosevelt ir Churchill iš Teherano susi- tiko Chiang Kai-šeką Egipto sostinėje—Cairo ir čia ta- rėsi ir pažadėjo Chingui Formozas grąžinimą praicityje japonų pagrobtais ir Chiang pasitenkino Roosevelto- Churchillio dovana". Chiang Kai-šek turėjo pasirašes su Stalinu sutartį nepulimo ir teritorinių ribų abiejų kraštų neliečiamybę šios sutarties teisėmis Kinijos va- das tikėjosi išbuves Kiniją iš japonų okupacijos apjungti be rusų pasipriešinimo, tuoliau tikėjosi anglo-ameri- konų moralinės paramos patikrinimui saugumo Kinijos sienoms ir valdžios santykių ateičiai su Rusija ir vakarų pasaulio demokratijomis.

Dėja, artėjant karo galui išryškėjo visos Tere- rane ir Jaltoje paruoštos politinės konspiracijos trijų didžiųjų pataikavusios komunistinės Rusijos imperializ- mui. Chiang Kai-šek sužinojo, kad Mandžiurija tapo Teherane parduota" Stalinui lygiai kaip tui Europos mažieji kraštai įjungiami į rusišką Imperiją.

Kilo Konfliktas

Kinijos vyriausybė protestavo, bet santykių nenū- traukė su anglo-amerikonais. Chiang-šek manė, kad jis užims Mandžiurijos kraštą besitraukiant japonams, o Kinijos sutartis su Rusija respektuojanti teritorines ribas ir soverenitetą jo valdžios patikrins Kinijai teisę atgauti Mandžiuriją, o jei bus rusų reikalavimas grą- žinti jiems Caro laikų koncesijas trazito ir kitas Chin- gas manė, kad las galima susitarti su rusais.

Japonams kapituliuavus po to, kai vokiečiai buvo kapituliuo, Chinago viltis atgauti Mandžiuriją buvo didelė, bet tapo nepasiekiamuoju tikslu. Rusai stoji į karą prieš japonus dviems savaitėms anksčiau negu ja- ponai kapituliuo. Rusai nuginklavo japonus Mandžiurijoje virš 100,870 kariuomenę ir paėmė jųjų ginklus ati- davė kiniečių komunistų kariuomeni rusų globojamai vakarinėje Mandžiurijoje, dar pridėjo rusiškųjų ginklų, padėjo mobilizuoti kiniečius Mandžiurijoje į komunistų armiją, kuri užvadavo japonus prieš Chiang Kai-šeko armijas. Remiamieji komunistai Rusijos ginkluotomis jėgomis ir rusų karininkų vedami ne tik tai nedavė Chiango armijai užimti visą Mandžiuriją, bet stūmė nacionalistų armiją iš Mandžiurijos ir pagaliau iš visos Kinijos. O JAV vyriausybė Trumano-Achessono neišpildė pažadų, nedavė Chiango armijai ginklų, pasekoje komu-

New Jersey valstybės sei- melis išleido įstatymą, kuris draudžia pardavinėti svaigalus jaunesniems negu 21 metas.

LITERATURA IR GYVENIMAS

Šarūnas
Ilgėsys ir kūryba.

Apysakos "Trumpa Diena" tėvai buvo: tėvynės ilgėsys ir kūrybos ugnelė. Pirmoji vedė atgal į lietuvišką kaimą (Rytų Lietuvoje, Rokiškio apskrityje), su visais jo papročiais ir vargais. Lietuviškas kaimas davė jėgų ir vilčių vėl kada nors į jį grįžti ir pilnai lietuviškai gyventi. Kūrybos ugnelė gi buvo lyg malda. Kuriant žmogus išsakai save, pakili ten, kur yra viltis, kur gyvena meilė. Žmogus, turėdamas viltį į gimtosios žemės sugrįžimą ir tvirtą tikėjimą negali būti pesimistas. Reikia rūpintis, veikti, kada nebus merdėjimo. — (Iš Alės Rūtos laiško minčių, perskaityto Čikagoje, tai įteikiant "Drago" \$1,000 dovaną už apysaką "Trumpa Diena.")

Kokie mes žmonės.

Kristijonas Donelaitis 1770 metais savo Metų Laikui priminė lietuvių dorybės, tačiau dažniau barė dėl kitataučių nedorybių pamėgdžiojimo. Lietuviai, sako, išmokę persivalgyti, niekus vapaloti ar prasimanyti, tinginiauti ilgai miegoti,

niekinti skanūs lietuviškus valgius, girtauti, būti šykštūs, peštis, tabaku prisimirdinti savo butus, rengtis kaip vokiečiai ar prancūzai, pamiršti Dievą ir maldą, kankinti gyvulius. Visos tos blogybės atsirandančios, kaip tik lietuviai nukrypsta nuo lietuviškumo, kuriame taurusis žmoniškumas atneštas iš senovės iki šių laikų. Nuostabioje dabarties lietuvių tautos padėtyje, turbūt, kiekvienas lietuvis supras savo tautos pašaukimą žmoniškos gyvenime. Iš visų dabar žmonių sianbiančių baisumų ji teatsipeikės jei kiekvienas stengsis taurėti, žmoniškėti. Lietuviai yra įrodę, kad dažnai savo esme gyvena, ir stengiasi visur būti nuosirdūs. Tuo jie savo esmišką žmoniškumą, kuris jiems jau senovėje buvo gyvas, įneša į dabarties žmonių sukurius ir stiprina viltį kad gali žmoniškai duoti ramybės laiką, kuriame galėtų gražiai aušti esmiškas žmoniškumas. — (Iš Vydūno "Kokie Mes Žmonės", įdėto 1948 metais Vokietijoje tremtiniams išleistame "Mūsų Kalėdoriuje", A. Merklio redinginiuoti ilgai miegoti,

LIETUVOS ŽYDAI LITERATUROJE

Apie 1880 metus žydų literatūroje atsiranda tautinė nuovoka. Atsirado tautinių poetų, kurie ėmė naujoviškai ir dainuoti. Lietuva neatsiliko ir rikiavo savo kūrybinius atstovus.

K. A. Šapiro (Gardine, 1840-1900) yra žymiausias šito tautinio, Palestinos link kryptančio laikotarpio poetas nors nevisada aiškus M. C. Manė (Raduškevičiūse, 1859-1886) svarbus, nes sionistiniam laikotarpiui paruošė meninius literatūros kelius. Jis pranašavo žydams Palestinos vaistybėje didelę ateitį.

Žydų gyvenime tuo laikotarpiu pasirodė stiprus įsivėlybės į Ameriką reisknys. Žydų masės, negaunamos Palestinos sulaukti, uriais bėgo į Ameriką. Tokiu būdu ir Amerikoje pasireiškė Lietuvos žydų literatūra. Pirmieji buvo socialistai M. Rozenfeld (Iš Bakštų kaimo, netoli Seinų, 1862-1923) ir M. Vinčevskis (Jonavietis, 1856-1932). Rozesfellas pirmas modernus idiš kalba poetas, o Vinčevskis pirmas proletarinis dainius.

Lietuvoje J. Dinezon (Naujoj Žagarė, 1856-1913) sukūrė sentimentalio tipo romaną idiš kalba. Iki 1914 metų karo literatūra skirstėsi srovėmis: meniškas savitumas ir naujoji romantika. J. Beršadski (Zamiestis, Gardino rėd. 1871-1908) atnaujina hebrajų kalba romanus, ir grindžia jį sielos pergyvenimais, A. A. Kabak (Smurgainyse, 1883) labai daug paraišė romanų lengvai skaitomo stiliaus hebra-

jų kalba. J. S. Bliumgarten (Virbaly, 1871-1927, slapyvardis Jehoas), prasimušė į pirmieji klasikūs žydų lyrikoje. A. M. Deveniškis (gimęs Benjakone, ties Vilniumi, 1878, miręs 1919), slapyvaržiu Vaiter, kūrė dramą ir noveles iš žydų inteligentijos nuotaičių po nepavykusios pirmosios rusų revoliucijos. Kitas dramaturgas yra P. Hirbštein (Garlinietis, 1880), paturtinęs idiš teatrą.

B. Silkiner (Vilkijoj, 1881-1933), apsigyvenęs Amerikoje išvedė hebrajų kalba poeziją į platesnius kelius. Greta jo stovi H. Bavli, kurio tikroji pavardė Rašgalskis iš Pilviškų. Jis iš Amerikos išsikraustė Palestinon. M. Taiš (Vartaičių k., netoli Vilniaus 1882-1935) ypač pasižymėjo kaip gamtos poetas ir novelistas. D. Ainhorn, nors gaimė 1886 met. Gudijoje, bet mažas apsigyveno su tėvais Lietuvoje ir pasidarė būdingiausių Lietuvo žydų literatūros atstovu. A. Kaciznė (Vilnietis, 1885), poetas, apysakų rašytojas ir dramaturgas. Ypač pavykusios dramos. J. J. Švare (Petrašiūnuose, 1885) vienas geriausių poetų Amerikoje. Jo poemų ciklus "Kentucky" yra svarbi žymė žydų poezijoje. A. J. Grodzenski (Viekšniuose, 1891 pagarsėjo romanu "Gyvenimas", kuriame vaizduoja savo, luošio dvasinį pergyvenimą. J. D. Kamzon (Varniuose, 1900) įgijo vietą hebrajų kalba poezijoje

sostinė Jeruzalė. — (Iš N. Šapiro "Naujosios Žydų Literatūros Metmenys", išleista Kaune, 1938 metais).

LIETUVOS ISTORIJA SU NAUJOVIŠKA APŽVALGA

"Nors Lietuvos Istorija yra visiems gerai žinoma, aš ją rašau Amerike gimusiems lietuviams, kad geriau suprastų savo tėvų numylėtą Didvyrių Kraštą"

Rašo Vytautas Skrinska

— Dalis Keturiolikta —

Švitrigaila, 1435 met., sukvietė visus savo sąjungininkus, kaip Livonijos Ordino, Totorius ir rusų kunigaikščius ir padarė didelį žygi prieš Zigmantą. Jis pasiekė Šventąją, netoli Ukmergės (ties Pabaisku) bet jam pastojo kelią Zigmanto sūnus Mykolas su lietuvių ir lenkų kariuomenė. Ten įvyko didelis Ukmergės mūšis 1435 m., kuriam žuvo daugybė rusų kunigaikščių ir daugelis pateko į nelaisvę. Ten žuvo patsai Livonijos magistras su daugybe riterių. Irgi žuvo Kaributo sūnus Zigmantas (kadaise) buvęs Vytauto vietininkų Čekijoje, o dabar jis palaikė Švitrigailą. Pačiam Švitrigailai pavyko pabėgti į rusų kraštą Vitebską, o iš ten į Kijevą. Zigmantui pasidavė Polockas, Smolskas, Vitebskas ir Naugardas Sieverskas.

Švitrigaila liko tik Kijevas ir Volune su Lucku. Bet 1438 m. jis ir iš ten buvo išstumtas ir išvyko į užsienius. Jam vėl gauti Didžiojo Kunigaikščio sostą (1440 met.) nepasisekė ir jis savo gyvenimą baigė Voluinėje (Lucke).

Ukmergės mūšio laimėjimas sustiprino Zigmanto valdžią, ir turėjo didelę reikšmę ir Lietuvos santykiuose su Ordinu. Kas buvo Tanenbergo mūšis Prūsų kryžiuočiams, tas Livoniš-kei Ordino sakai buvo Ukmergės mūšis. Jis niekuomet neatsigavo, kad galėtų pradėti karus su Lietuva, ir jis gyveno tik rūpindamasis savo vidaus reikalais. Po šito mūšio, Livonijos ir Prūsų kryžiuočiai buvo priversti padaryti taiką su Zigmantu, o su Švitrigaila nutraukti visus ryšius. Tuo būdu Lietuva baigė ilgą kovą su vokiečiais.

Jogaila mirė 1434 m. dar prieš Ukmergės mūšį. Jis mirė Lenkijoje persisaldęs pro atvirą langą ir turėjo 85 m. Lenkai jį palaidojo Krokuvos Vavelio katedroje su iškilmingomis ceremonijomis. Jis paliko du sūnus. Vladislovas, kur buvo 10 m. ir Kazimieras, kur turėjo tik 7 metus.

Zigmantas gavo Lietuvos sostą ir nugalėjo Švitrigailą su lenkų pagalba. Todėl iš pradžių jis buvo lenkams ištikimas ir buvo priverstas pasižadėti kad mirdamas jis visą Lietuvą paves lenkų karaliui. Visus tuos pasižadėjimus Zigmantas davė tik dėlto, kad bijojo nustoti lenkų paramos prieš Švitrigailą. O kai Švitrigaila buvo nugalėtas, tai Zigmantas pradėjo eiti Vytauto keliu, kad atsitraukt nuo len-

kų, ir kad Lietuva būtų nepriklausoma, laisva, valstybė. Zigmantas tik pripažino Lenkijos karaliaus priklausomybę, kai buvo naudinga dėl karo prieš savo priešus o vėliau jis laikė tinkamo momento ją nusikratyti.

Zigmantas ruošėsi atgauti visišką Lietuvos Nepriklausomybę, ir ėmė rūpintis kad sostas atitektų ne Jogailos sūnams bet jo sūnui Mykolui. Bet 1440 m. Zigmantas Kestutaitis buvo nužudytas savo paties ponų. Lietuvos ponų grupė suruošė sąmokslą ir jį nužudė. Tikroji sąmoslo priežastis ir sąmokslininkų tikslai nėra lig šiol išaiškinti.

Nors Zigmantas žuvo, dirbdamas dėl Lietuvos atsisiskyrimo nuo lenkų karalių jo tikslas su juo kartu nebuvo. Lietuvos ponai paėmė sostą į savo rankas ir neketino pasiduoti lenkijos karaliui Vladislovui. (Jogailos vyriausias sūnus). Bet Lietuvos ponai irgi neįsileido Zigmanto sūnų Mykolą ir sostą Vilnių, bijodami keršto už Zigmanto mirtį.

Lietuvos ponai pasikvietė į Lietuvą, antrąjį Jogailos jaunutį, sūnų Kazimierą ir padarė jį nepriklausomos Lietuvos valdovu 1440 metais. Kazimieras buvo tik 13 metų, tai jo vardu kraštą valdė skirtingi patarejai, kuriems vadovavo išmintingas politiko vadas Jonas Goštautas. Tuo būdu Lietuva grįžo Jogailos giminei, bet ne lenkijos karaliams. Nauji ryšiai su lenkais prasidėjo tik tada, kai Kazimieras buvo 20 metų amžiaus ir buvo išrinktas lenkų karaliu.

Vladislovas žuvo 1444 m., tai po trejų metų derybų, lenkai išsirinko Lietuvos kunigaikštį Kazimierą savo karaliu. Zigmanto sūnus Mykolas dar bandė suruošti sąmokslą prieš Kazimierą, bet jam nepavyko ir jis pabėgė į Maskvą. Jis ten mirė 1452 m. (buvo nunuodytas). Tai buvo paskutinė Kestutaitis giminės atžala. Mirdamas Mykolas prašė, kad jo kaulai būtų palaidoti Vilniuje. Jis paskutinis prašymas buvo išpildytas. Ir tais pačiais 1452 metais, Švitrigaila kuris paskutines savo gyvenimo dienas praleido Voluinėje, mirė. Jis taip pat buvo palaidotas Vilniaus Katedroje. Švitrigaila mirdamas įsakė pliu komendantams atiduoti Lietuvai visas savo valdytas žemes. Švitrigaila buvo tikras didvyris, kurs tikrai Lietuvą mylėjo, o baisiai lenkų nekętė per visą savo gyvenimo amžių. Kadangi lenkai troško jo žemių, tai dėl jų prasidėjo ilga byla tarp Lietuvos ir Lenkijos.

Kazimieras palaikė Lietuvos pusę, kaslink Podolės ir Voluinės klausimo, todėl

IR PELE SAVO URVE GINAS

Vyt. Širvydas

Pereitais metais mūsų laikraščiai minėjo spaudos atgavimo 50 metų sukaktį, kuri iš tikrųjų buvo sukaktis atgauti teisę leisti lietuviškas knygas lotynų raidėmis (rusų raidėmis spauda niekad nebuvo uždrausta). Gal ne visi straipsniai ganėtinai pabrėžė vyriausią to laimėjimą pamoką — lietuvių pasiryžo ir laimėjo! Toks laimėjimas puikiai nušviečia amerikono rašytojo, Ralph Waldo Emersono žodžius:

"Kada idėja, kaip pavyzdžiui, kad pilietis turi būti laisvas, arba, kad žmogus turi teisę tikėti kaip nori, užvaldo daugelio mintis, žmonių elgesis pasidaro nebeatspėjamas. Pasiryžusi tauta lengvai suardo visų statistikų aritmetiką."

Kitais žodžiais tariant, jei milijonas lietuvių pasiryžs šimtas milijonų rusų nieko nepadarys! Žmogaus valia nugali visas kliūtis — tai spaudos atgavimo sukakties gilioji pamoka.

Tokiu būdu, be abejo, klysta tie, kurie mano, kad visas mūsų tautos išganymas glūdi emigracijoje ir tremtyje. Emigrantai, tiesa, (ypač Amerikos lietuviai) jau seniai laikosi sveikos pažiūros kad jie — tik pagelbininkai, rankos padėjėjai broliams Lietuvoje. Bet dykukai dar ne visi įsiklausė ir pasvėrė išmintį savojo filosofo, A. Maceinos žodžių:

"Yra tikra tremtinių nelaimė, sustabdyti tautos iš-

lenkų bajorai net ruošėsi jį pašalinti nuo Krokovo sosto ir pradėti karą su Lietuva. Kazimieras tikro vargo turėjo, ir daug ginčių per 6 metus, kaip jis pateko ant lenkų sosto. Bet Kazimieras su savo gudrumu, atsargumu ir šaltu elgesiu išvengė karą tarp Lietuvos ir Lenkijos. Tai buvo jo nuopelnas.

Kazimiero laikais dar buvo likusi kryžiuočių Ordino būrys, prie kurio buvo prisidėję pasauliniu riteriu, bajorų ir turtingu miestiečiu. Kadangi Ordinas buvo suėmęs didelę prekybą prie Lenkijos ir jiems skaudu maita, tai lenkai buvo nepatenkinti. Todėl 1454 met. prasidėjo lenkų miestiečių sukilimas prieš Ordino prekybos neteisingos tvarkos. Lenkų karalius Kazimieras ėjo į pagelbą ir prasidėjo karas, kurs tęsėsi net 13 metų. Ordinas buvo nugalėtas su lietuvių pagalba ir 1466 m. Torne buvo parašyta taika, kurią Ordinas pasidarė Lenkijos vasalų ir Lenkijai atidavė Dancigą, Elbingą, Marijenburgą ir visą Varmijos vyskupystę. Ordinas, dabar be juokių jėgų perkėlė savo sostinę į karaliaučiu. Nuo to laiko karaliaučius buvo sostinė, ne tik panaikinto Ordino, bet ten įsikūrė Prūsų kunigaikštija. (Mūsų laikais "Junkers" iš ten pareina). (kitą savaitę dalis 15-ta)

torijos laikrodį tą valandą, kurią jie peržengė tėvynės sienas į svetur. Tautos istorija, vis tiek, ar mes dalyvaujujame, ar ne, eina toliau. Gyvenimas vystosi, gema naujų žmonių, kyla naujų idėjų, naujų papročių, naujų visuomenės pavydų. Tremtiniai, svetur atsidūrę, stingsta. Jiems privalu į galvas išidėti kad praeitis jiems amžinai uždaryta. Į senąją tėvynę tai, į tokią, kokią jie paliko prieš dešimtį, ar penkiolika metų, jie niekad nesugrįš, net jeigu kraštas ir vėl pasidarytų laisvas. Tėvynė jau bus toli nužengusi savo istorijoje, kurioje tremtiniai nedalyvavo. Nėra jokios prasmės tremtyje dairytis tik atgal."

Vokiečių poetas Rilke, septinta savo elegija, gražiai pasakė: "Kiekvienas žiaurus perversmas pasaulyje pridaro visko netekusiųjų, iš kurių praeitis atimta, ateitis dar neduodama."

Kas tokiam žmogui daryti? Sveikas protas pakugžda tikėti, kad gyvenimas jam pasakys, tik reikia kantriai laukti iki nepasakytasai bus pasakytas.

Amerikos lietuvių dauguma jau žino, kas jiems pasakys. Tai labai gražiai pareiškė J. J. Bačiūnas aukštai tautos pagarboje pakilusio Amerikos lietuvių 75 metų sukaktį minint (B. K. Balučio):

"Be abejo, nes čia jau gome į Amerikos gyvenimą, esame šios šalies piliečiai ir jos visuomenės neatskiriamas dalis. Bet mes jaučiame turtingesni, nes nepradome savo dvasios, savo budo ir širdies."

Mums privalu turėti ir dėti visą viltį dėl tautos ateities tik mūsų broliuose Lietuvoje. Jų širdys, kaip vyskupas Baranuskas sakė, "ir keptos, ir virtos". Šią žiaurią valandą, jie, kaip vokiečių filosofas Nitche sakė: "Turi namus pasistatę ant ugniakalnio, ir pramoko gyventi pavojuose." Tikime, jie be VLIKŲ, be Šešų, be didingų bendruomenių, o dar didesnių poetų bei rašytojų laimės kaip laimėjo 1904 metais teisę knygas spausdinti savomis raidėmis. Jei milijonas lietuvių pasiryžs — ką šimtas milijonų rusų padarys? Bet kada ateiviai ir tremtiniai pasiryžs — kas pasidarys? Iš adatų bus priskaldyta vežimai, ir bus susiskaldyta visomis pusėmis labiau, negu Grigo bitės kad iškriko. Tą istorija nekarta įrodė, netik pas lietuvius, bet ir pas kitataučius tremtinius.

Lietuvos žemė, jos dangus ir žmonės nepabėgo, bet tremtinių jau daugiau nebevaldo ir nejungia. Juos jungia bei valdo kitos žemės, kiti dangai ir žmonės. Todėl — praeičiai tik vieną akį atmerkime, o kitą ir abi rankas pašvęskime dabarčiai bei ateičiai. Kitaip — mes tik ragus laikysime, o karvę kiti melžs.

Rinkimai Lietuvoje

Tik ką praėjus vadiniams liaudies teisėjų ir tarėjų rinkimams, jau pasikelbti kiti. Ir vėl į pakampius gainiojami agitatoriai, kurire, nedaug ką teišmanydami apie komunistinę santvarką, turi žmonėms akis apdumti. O pavergtas lietuvis klausosi, stebisi, kai jam įkalbama balsuoti už vienintelį sąrašą.

Nesunku suprasti, kad agitatoriai, bekalbėdami, patys susipainioja. Štai teisės mokslų kandidatė Ona Ruželytė ėmė tvirtinti, kad ved. "buržuaziniuose kraštuose", o ypač Amerikoje, yra persekiama komunistų partija. Aišku, mes ir ne laukėme iš jos prisipažinimo kad jos minima komunistų partija yra lidzas sovietinių šnipų, kuriems mažiausia terūpi darbo žmonių reikalai. Jos agitujamiems žmonėms gali keistai atrodyti, kad buržuaziniuose kraštuose vis tik komunistų partija gali veikti, kai ošvietuose neleidžiama pasireikšti jokiai partijai, išskyrus komunistus.

Teisės mokslų kandidatė užsimanė kalbėti apie streikų suvaržymą Amerikoje. Nežiūrint vadinamų streikų suvaržymų, vis tik darbininkai Amerikoje streikuosai bus pasakytas.

Amerikos lietuvių dauguma jau žino, kas jiems pasakys. Tai labai gražiai pareiškė J. J. Bačiūnas aukštai tautos pagarboje pakilusio Amerikos lietuvių 75 metų sukaktį minint (B. K. Balučio):

"Be abejo, nes čia jau gome į Amerikos gyvenimą, esame šios šalies piliečiai ir jos visuomenės neatskiriamas dalis. Bet mes jaučiame turtingesni, nes nepradome savo dvasios, savo budo ir širdies."

Sovietinės teisės mokslų kandidatė bandė kalbėti apie jjos išvaizduotus žiaurumus, nukreiptis prieš komunistų partiją Nepriklausomoje Lietuvoje. Ir staiga ji šukteli: "Buržuazinė Lietuvos valdžia skriaudė liaudį". Esą, tūkstančiai komunistų buvę sukišti į kalbėjimus, nors iš tikrųjų tik keli šimtai komunistų juose buvo padėti. Toliau nebeturėdama ko sakyti, prisiminė, kad anuomet buvę keturi komunistai sušaudyti. O kaip elgiasi rusai komunistai pavergtėje Lietuvoje? Juk jie tūkstančius visai nekaltų žmonių sukišo į kalbėjimus ištrėmė į vergų stovyklas ir iššaudė. Per vieną Lukiškių kalėjimą Vilniuje komunistai pravarė daugiau žmonių, negu jų yra buvę per dvidešimtmetį visuose Lietuvos kalėjimuose.

Jei komunistinės teisės mokslų kandidatė susipainiojo, beagituodama prieš rinkimus, ką jau bekalbėti apie eilinių agitatorių, tekalbantį iš jam paruošto bloknoto.

Skolą Atiduoti

Nėra smagu

Bet skolą atiduoti Yra PAREIGA!

Kilniausia Amerikos lietuvių pareiga dabar yra užlaikyti laisvą lietuvių žodį pasaulyje. Pasiųsk laiku savo ir savo draugo prenumeratą. AMERIKOS LIETUVIUI 14 Vernon Street Worcester, Mass.

J. J. SAVICKAS—SAULĖNAS

Prie Motinos Kapo

— TYRUOSE —

Gerai saulei pakilus, medžiotojai patraukė per prėres, manydami greit rast kokią išėitį prie žmonių.

Ėjo diena, dvi, tris prėrėmis nusišaudami koki mažesnį žvėrėlį dėl maisto, o naktimis susieškodavo saugesnės vietos dėl naktinių, kame vienas vis būdėjo sargyboje pasivaduojant, kad apsisaugojus nuo netikėto žvėrių užpuolimo. Po kelių dienų jie išėjo į akimis nerptomą tyrą.

— Pasistiprinkime čia, tarė Harvey, nes kol pareisime tyrą, tai gana pavargsimė. Tik kad toli jis nenustytų. O del viso ko pasiimkime kiek galime vandens ir maisto, kurio tyre nerashė.

Pasilsėję ir pasistiprinę leidosi per tyrą į jiems pageidaujamą kraštą. Čia prasidėjo daug vargingesnė medžiotojų kelionė. Saulė kas kartą vis labiau kaitino. O medžiotojai žengė pirmyn, tikėdami prieit greit prėres, arba milžiniškąsias girias, bet jokios girios jiems nesirodė ir vakarui artėjant tik lygi tyruma matėsi.

Pernakvojė tyre ant tyrojaus vėl patraukė pirmyn bet į antros dienos vakarą medžiotojai ėmė nusiminti, nes vanduo ir maistas baigėsi, jie patys silpnėjo eisenoje, o jokios geresnės išėities dar nematė.

Naktis prasliko labai neramiai. Viena — medžiotojai del nuovargio negalėjo gerai ilsėtis o antra, abu buvo neramūs, nežinodami kas juos laukia tyruose. Badas, troškulys, kančios ir sunki mirtis ieskant laimės stovėjo prieš jų akis.

Po neramios nakties nupuolusiu ūpu jie ėjo išlėto tolyn nuleidę galvas.

— Ar matai Jeronimai ten juoduojantį tašką? linksmi nudžiugęs sušuko Harvey.

— Kur? paklausė Jeronimas žvaliai dairidamasis aplink.

— Štai ten tiesiog! įsižiūrėk geriau, atšovė Harvey.

— A a a... taip, matau. Dabar tai išsigelbėjom, tik smarkiau pirmyn ir nerukus pasieksime.

Bet ne taip greit jie galėjo pasiekti kaip manė. Nes ir vakaras artinosi, troškulys abu kankino, o matitasis juodas taškas kaip vėliau pasirodė esanti aukšti kalnai gana toli dar buvo nuo jų. Jeronimas vos kojas bevilkio.

— Nebegaliu aš eiti nusilpęs pratarė Jeronimas ir parpuolė.

Dar kiek tvirčiau laikydamasis Harvey mėgino prikalbėt Jeronimą eit išpaskutiniuosios prie išsigelbėjimo vietos, bet Jeronimas troškulio nukankintas vos bealsavo. Mėgino Harvey prašomas keltis bet kelius žingsnius paėjęs vėl perpuolė kaip kokis rastas.

— Nejaugi taip negarbingai mirsim tyruose išėję medžioklėje laimės išmėgint? nusiminęs kalbėjo Harvey.

Jam buvo gaila draugo su kuriuo jis taip artimai buvo susijęs mintimis ir darbais, o nūn turi apleist jį mirties šmėklai artėjant. Kitaip, likęs prie jo turės susilaukti tokio pat likimo kaip ir jo bendras. — Ne aš jo neapleisiu, geriau turiu jį išgelbėt arba pats miršiu kartu kaip kaip privalo geri draugai.

— Gelbėkis tu pats save, lėtai kalbėjo Jeronimas, nes man išsigelbėti iš šių tyrų jau nėra jokios vilties. Eik Harvey neleidamas tūščiai laiko kad ir jums nereikėtų susilaukt tokio pat likimo kaip man.

— Ne, iš vienas neisiu, turime abu eit. — Kad aš nebeturiu jėgos, o kaip dar norėčiau išsigelbėti ir pagyventi.

— Mėgink už tai iš paskutiniuosios, o aš pagelbėsiu kiek galėdamas. Duok šitai ranką ir laikykis tvirtai manęs, o vakaro prieblanda gal priduos daugiau jums spēkos sudrėngus orui.

Nors Harvey drąsino ir marino Jeronimą, bet ir pats jautėsi neramiai matydamas savo jėgas slenkant.

Pasilsėję saulė toli nuo tyrų už artėjančių kalnų. Abu jauni medžiotojai būdami gerą atstumą nuo kalno susėdo nuovargio nualsinti pasilsėti žiūrėdami į milžinišką kalną prie kurio vargiai besitikiėjo dasigauti.

Harvey vienu syk išgirdo lyg kas atūžia ir jis akis pakėlęs pamatė tiesiog nuo kalno skrendantį jį juos didelį paukštį.

— Štai Dievas pats mums išsigelbėjimą siunčia tik reikia nepražiopsoti, staugiai ištarė Harvey. O Jeronimas tiek buvo nusilpęs, kad jam niekas daugiau nerūpėjo. Didelis paukštis smarkiai plasnodamas atsirado virš jų galvos leiddamasis tolyn bet jam nebuvo lemta toliau skristi. Nes Harvey sukaukęs visas savo

pastangas taikė šautuvą, sutrenkė šuvio balsas ir didysis kalnų gyventojas nupuolė kulverta.

Harvey greit nubėgęs atnešė paukštį tuojaus parpiovė jam vidurius ir paėmęs mažą stiklinę, kurią prie savęs turėjo pasėmė kraujo ir padavė Jeronimui gerti. Šis tuojaus ištuštino viena po kitam tris stiklukus, paskui pats Harvey atsigėrė ir abiejų akys nušvito.

— Dabar jau kur kas geriau, prabilo Jeronimas.

— Užtai turėsimė žengt pirmyn, nes naktį, kur kas vėšiau, ragino Harvey.

— Dėkui drauge, kad mane išgelbėjai iš mirties nagų.

— Nėr už ką dėkuot, nes dar nesame pilnai išsigelėję. Kai išeisime iš tyro, tada tik galėsime dėkavot Tam, kuris mums atsiuntė paukštį.

— Jeigu ne jūsų šuvis, tai paukščio nebūtume turėję.

— Jeigu ne jūsų šuvis, tai paukščio nebūtume turėję.

— Taip, bet jei paukštis nebūtų atskridęs, tai mano šuvis nieko nebūt laimėjęs tuščioj erdvėj nusijuokė jau linksmesniu veidu Harvey.

Atsigėrė kraujo ir pasistiprinę, nors žalia mėsa traukė prie debesius remiančių kalnų, ant kurių baltavo didelė sniego klodai. Dar prieš ryto aušrą medžiotojai atsirado aukštose kalno pašlaitėse, kame visas jėgas sukaupe lipo į kalno žemiausią vietą ieskodami vandens, kur užtektinai paklaidžioję ir rado kalnų daubose. Tada abu puolėsi kaip vilkai alkani prie vandens kalnų upelio.

— NETIKĖTAS PAVOJUS —

Medžiotojai pasilsėję porą dienų kalnuose, leidosi į kitą puskalno nusitęsiančias prėres patraukdami prie jų siekiamos vietos.

Porą dienų jų kelionė tęsėsi sekmingai. Nusišovė keleta žvėrių, neberekė troškulio kėst, vandens užtektinai turint ir maistui pasigamint ugnies.

— Jeigu nemirėm tyruose, tai nūn nebemirsim, juokavo Jeronimas.

— Gal visaip dar būt.

— Nebebus, nes aš į tyrus už jokius pinigus neisiu, įtikinančiai kalbėjo Jeronimas.

— Aš nesakau, kad tyruose galime surast mirtį, nes medžiotojo gyvenimas yra gana įvairus nuotykiams ir netikėtai įvykiams. Taip besikalbėdami priėjo labai gražioj vietoj esantį šaltinį. — o už jo tęsėsi slėniu gražus žaliuojantis pušynasir kitoki medžiai.

Kadangi jau buvo arti vakaras, tai abu nutarė apsinakvoti prie šaltinio. Jeronimas parinktoje vietoje ėmė taisyti palapinę, o Harvey nuėjo kiton pusėn šaltinio į mišką parinkti malkų ugnei. Nieko blogo nemanydamas jis pasilinkęs ėmė laužt šakalius tuosyk sutraškėjo kas tai netoli jo ir kai Harvey pakėlė galvą, tai prieš jį stovėjo išsišiepusi meška. Apmirė visos jo gšlos ir ne iš vietos neištengė pasijudinti o meška taipgi stovėjo ir žiūrėjo į savo priešą.

Prapuoliau, pametė Harvey, nes prie savęs jokio ginklo neturėjo, išskiriant nedidžiulį kirvuką. Meška ėmė artintis prie Harvey. Bėgt nebebuvo jokios prasmės, nes iš užpakalio meška būt ir kaulus sutriuškiniusi. Tada Harvey suriko Jeronimui kad gelbėtų ir pats užsitraukė staugiai už medžio. Tuosyk meška šoko ant jo, bet šis būdamas už medžio taip smarkiai kirtu su kirvuku, kad net meškos ausis su dalimi odoš nulėkė nuo jos. Žvėrys dar labiau įniršo pajutęs skausmą ir griebė visu smarkumu apkabinti priešą su medžiu ir tik šiam atsokus jį suspėjo su savo kojomis prispausti prie medžio Harvey ranką su kirvuku, kuria jis jai kirtu. Tada Harvey tik akyse blīkstelėjo iš skausmo ir baimės įvairios šviesos, nes manė tikrai, kad jo ranką sutriuškins, bet tuosyk sutrinkė vienas po kitam du šūviai Jeronimo paleisti ir parpuolė kaip kokis rastas negyva meška.

— Ar nesužeidė drauge? rūpestingai klausė Jeronimas.

— Biskį ranką buvo prispaudusi prie medžio tai skauda, bet laiku išgelbėjai mane, išbaļęs atsakė Harvey.

— Kodėl tu neapsisaugojai įlipdamas į medį?

— Nes nebuvo laiko. Kai aš ją pamaciau tai ji jau stovėjo prieš mane, ir, menkiausias pasijudinimas gresė mirtimi. Užtai dėku jums už išgelbėjimą mano gyvybės.

ARTOJO MINTYS

Apie kaimo darbus, džiaugsmus ir rūpesčius per visus metus

Nors nuo šalčio tvoros pyška žvarbus vėjas pusto sniegą, Vos antri gaidžiai pragysta, Kaimas keliasi iš miego.

Nors dar merkiasi blakstienos, Reikia gyvulius pašerti: Bėriai, sarchiai laukia šieno, O žalmargės prašo gerti. Girgžda svirtys apsarroje, Skamba kibiras ant ledo.

Ryto speigas taip sužnybia, Kad užgniaužia žmogui žada. Greitai bėga trumppos dienos, Štai Kalėdos jau atėjo, Per laukus, miškus ir pievas Varpo aidas nuskambėjo.

Miela ir jaukų sėdėti Už balto švenčių stalo, Pasidžiaugti pasilsėti Per šventes visi privalo. Pasilsėjęs valandėlė, Paviesėjus pas kaimyną, Vėl užpuola rūpestėliai

Apie mokesčius, šeimyną. Reikia algą sumokėti, Reikia druskos, reikia kuro. Čia, žiūrėk, jau pinigine Ištuštėjo ir priakuro. . .

Drožk į viešą pardavimą, O paskui skubėk į mišką, Kaustyk arklis, vėžk bekonus, Tik suspėk aprėpti viską.

Greit prabėga ir mėsiėdas Prie tylaus žiemos darbelio. Štai gavėnia įpusėjo, Krypsta vėžės rogių kelio. Atskrenda šiltesnis vėjas Su atodėkiu į kiemą.

Nuo stogų varvekliai krinta Baigiasi šalioji žiema.

Baigia tirpti baltas sniegas, Sode švilpauja šnekučiai, Pempė šaukia: gyvi, gyvi! Jau pavasaris, vyručiai!

Bet dar šaltis kausto žemę, Naktį gruodas pasišiausia Užtat pašaras mūs kaimui Kelia rūpestį didžiausia.

Daržinėj jau mažą šieno, Akselio nedaug beliko, Bet dažnai dar žiemų vėjas Švilpauja ant lauko pliko. Jau dažniau saulutė šviečia, Vyturėlis čiru viru.

Ir be skrandos, be ausuotės Po atšaimą trišusia vyrai. Štai ir pašalas išėjo. Ei, skubėkit tvoros tverti!

Lauko darbas prasidėjo, Eisim vyrai, dirvos arti. Ak, Velykos, brangios, mielos! Skamba varpas anksti rytą.

Ir visų artojų sielos Su pavasariu nušvito. Štai jaunimas prie supynės, Kieme krykštauja vaikučiai: Kur rasi gražesnį žaismą Kaip lietuviški margučiai?!

Bėris žagrę sparčiai traukia, Greitai virsta vagoš juodos, Rūpestingas šeiminkas Meta žvilgsnį į aruodą.

Jau pražydo ir purienos, Baltas sodas akį veria, Su džiaugsmu darbštus artojas Sėklos grūdą dirvon beria. Vis aukščiau saulutė kyla, Vis šiltesnės dienos žengia.

Kaip gražu, kai dirva juoda Žalias kilimas apdengia! Jau baigti sėjos darbeliai, Lengviau atsikvėps krutinė. Kvepia rūtos ir berželiai — Nebetoli ir Sekminės.

Šviečia saulė žydi gėlės — Vasarėlė tu gražioji! Kiek tu prakaito išspaudi, Kiek jėgų tu išvilioji!

Ilgos dienos, trumpos naktys, O darbų, darbų — be krašto! Bet užgrūdintas artojas

— Nėra už ką dėkuot, nės jūs neseniai mano gyvybę išgelbėjot, delto turime būt vienas antram dėkingi.

Dėl Harvey skaudamos rankos ir silpnumo jie prabuvo keleta dienų vienoj vietoj; dienomis miegodami, o naktimis budėdami dėl saugumo nuo miško žvėrių. Po to, kai Harvey sustiprėjo, leidosi prėrėmis nusišaudami vienokių tai kitokių žvėrių, kol atsirado didelėse giriose ir jas parėję po keleta dienų pamatė nemažą miestą į kurį jie traukė su šypsanciais veidais parduot primedžiotą grobį. Mies- te apsisėjo keletai dienų pasilinksinti, kad paskiau linksmesni galėtų traukt prie kauboju bandos ką jie buvo galutinai nusprendę.

(bus daugiau)

Kantriai neša savo naštą. Vos tiktai prašvinta rytas, Vyturėlis suskardena, Jau iš kaimo į ganyklą Piemenėliai bandą gena. Vyrai dalgius pievoj plaka, Rėžia barą viens po kito, Skamba plienas tiku — taku, Kol rasa dar nenukrito. Piauna doblilus ir šieną, Varto, grėbia ir džiovina: Ei, greičiau! kol giedrios dienos Kol lietus dar negrasina. Darbo rankų neužtenka, Sunku rasti laisvą žmogų: Dirbk už tris, kad tik sukrauti Sausą pašarą po stogu. Dar nespėsi atsitiesti, Jau iš kito dirvos galo Darbas bėga žmogų kviešti, Nes lauke rugiai pabalo. Linksta varpos gula pėdas, Gubos ir gretas sustoja, — Nėr kada nubraukti veidą, Kada prakaitas rasoja. Bet kai leidžiasi saulutė, Kyla miglos sidabrinės, Po plačius laukus ir pievas Skamba dainos sutartinės. Moka dirbti ir kentėti, Moka linksintis lietuvis Ir todėl nepalaužia Juodas vargas, sunkus būvis. Šeiminkas susimąstęs Stebi debesis ir vėją, Nes pribrendęs vasarojus Šaukia darbštųjų pioveją. Taip ir plaukia darbo dienos, Lyg paukšteliai greitai skrenda. Štai, žiūrėkit, per rugienas Jau ruduo apniūkės brenda!..

Žvelgia į laukus artojas, Kur tiek prakaito išliejo, Bet už viską rudenėlis Gausiu derlium užmokėjo. Daržinė prikrauta šieno, Dobilų pilna šalinė, Ir kasdien vilioja žmogų Į kluoną varpos auksinės. Jis vėl arią, vėl akėja, Skuba žiemkenčius pasėti, Nes rugsėjis dar neleidžia Kaimo žmogui pasilsėti. Reikia kultū bulbes kasti Ir skubiai daržus valyti; Nors šalna laukus papuošia — Darbui galo nematyti. Švelniai glosto kietos rankos Dirvų rėzius, pievų plotus, Kad visiems užtektų duonos, Kad kiekvienas būtų sotus. Nors baigti darbai didieji, Rūpesčiams dar nėra galo, Ir galvoja artojielis Pasirėmęs užu stalo. Reikia centų, reikia litų, Sunku viską apskaičiuoti, Kiek išsemti iš aruodo, Kiek palikti kiek parduoti. Švilpia, staugia šaltas vėjas, Krinta lapai nuo šakų, Kaimo grįčioj artojieliui Pasilsėti taip jauku. Nors prie rūkstantios balanos Vakaruoti nepatogu, Bet malonu, kad gyventi Galime po gimtu stogu, Kad neliečia mūs tėvynės Vandenyneas neramus. Kad jo bangos dar aplenkia Mūsų dirvas ir namus.

J. Berželis

Žmogus kuris savo galvos nuvartoja

yra — begalvis

sakė

anglų rašytojas

Oscar Wilde.

Lietuvių spauda

visada lietuvius

ragino vartoti

savo galvas — ne

lenkų, rusų, vokiečių,

ar partinių žmonių.

Skaityk ir kitą ragink skaityti

AMERIKOS LIETUVI

14 Vernon St. - Worcester, Mass.

(metams \$3.00)

Ferry Farm - Washingtono Vaikystės Namai

Ferry Farm, Washingtono vaikystės namai randasi Fredericksburg, Virginijos valstijoje. Pagal senas pasakas, jaunasis Jurgis čia nukirto savo tėvo vyšnią ir pripažino kad jis taip padarė. Kitą kartą norėdamas parodyti savo jėgas, jis mėtė sidabrinį dolerį skersai netolimą Rappahannock upę. Buvo dar kitas įdomus bet šį kartą užrekorduotas faktas, jaunajam Washingtonui besimaudant upėje dvi moterys pavogė jo visus rūbus — taip užrekorduota teismo rekorduose.

Augustine Washington, Jurgio tėvas perkėlė savo šeimą iš antros žmonos Mary Ball Washington ir jų keturis sūnus ir vieną dukrą į Ferry Farm kada Jurgis buvo vos 6 m. amžiaus. Tose dieneose ūkis buvo iš 260 akrų žemės, bet vyresnis Washingtonas išnuomavo dar kitus 300 karų ir įsteigė gana turtingą plantaciją, nors namas nebuvo toks milžiniškas kaip kaimynų bet gana puošnus su tą dienų visokiausiais ir puikiausiais įrengimais ir patogumais.

Senasis Washingtonas ne vien ūkiu užsiėmė, jis buvo savininkas laivų, operavo Occoquan geležės kasyklas ir dalyvavo bažnyčios ir miestų organizacijos.

Jurgis, kaip ir kiti turtinų tėvų vaikai, praleido jaunystę bemedžiodamas, bežvejojamas ir dalyvaudamas visokių jaunųjų veikloj. Mėgo rašyti ir skaityti. Tėvo matavimo instrumentai užinteresavo jaunąjį Jurgį.

Augustinas Washingtonas mirė 1743 m. nuo slogos užsikrėsdamas betvarkant savo ūkį ir 56 metais vėliau tapati liga nukirto jo garsųjį sūnų — Jurgį. Tėvas paliko Ferry Farm savo sūniui Jurgui. O šis praleido daugiausia laiko aplankydamas savo pusbrolius ir grįžo į Ferry Farm tik aplankyti motiną, kuri visą laiką pasiliko čia ligi 1772 m. kada ją ir persikėlė į Fredericksburg. Už kelių metų Washingtonas pardavė ūkį senam draugui Generolui Hugh Mercer, kuris per revoliuciją mirė nuo karo žaidų. Šiuo laiku Jurgis Washingtonas su savo žmona Martha jau gyveno Mount Vernon, prie Potomac upės, Virginijos valstijoje.

Šiandien mažai lieka Ferry ūkio... viskas apleista... čia liekanai šeimos lėdinės ten vieno kambario senas pastatas, kuris galėjo būti matavimo ištaiga. Bet šiandien yra didelis susidomėjimas atstatyti Ferry ūkį ir iš jo padaryti tautinį paminklą.

SKAITYKIT IR PLATINKIT "AMERIKOS LIETUVIS"

ITCH CHECKED

in a Jiffy

-or Money Back

For quick relief from itching caused by eczema,

athlete's foot, scabies, pimples and other itching

conditions, use pure, cooling, medicated, liquid

D. D. D. PRESCRIPTION. A doctor's formula. Greaseless and stinging. Soothes, comforts and quickly calms intense itching. 35c trial bottle

Vasario 16-tosios

Minėjimas

per Worcester Televizijos stotį num. 14

Vasario 20 d. (sekmad.)

5 val. po pietų

Worcesterio Lietuviai studentai rengia Lietuvos Nepriklausomybės šventės paminėjimą.

Programoje:

1) Studentų lietuvių tautiniai šokiai,

Dainuoja:

2) Bostono lietuvių Vyrų choras, ved. muz. komp. Julius Gaidelis.

Po programos 6 val. vakare Maironio parko salėje programos dalyvių pagerbimo arbatėlė.

Worc. Studentų Valdyba

ALRK Moterų Sąjungos 40 Metų Jubiliejus

Vasario (Feb.) 22 d. 7 val. vak., šv. Kazimiero parapijos salėje ALRK Moterų Sąjungos 5 kuopa 40 metų organizacinio gyvenimo skautės ir Moterų Klubo karienę su programa. Įdomi programa ir skaniai parngta vakarienė, nepraleiskite progos prieš gavėnią užsigavėti — pasilinksminti.

Įėjimas tik vienas doleris, o vaikams 50c. Laukiame kuo gausiau atsilankant.

Vakarienė Ir Šokiai

Senų žmonių Pagelbos Draugija, rengia savo metinę vakarienę vasar. Feb. 12-tą dieną, 6:30 val. vak. Lietuvių Piliėčių Klubo patalpoje, 12 Vernon gatvės. Valdyba kviečia narius ir jų draugus atsilankyti. Bus gera vakarienė. Kas atsilankys, tai nei vienas nesigailės, bus visi patenkinti.

Pastaba: Norintiems pasiūkti į jkios išangos nebus.

Valdyba

Linksmi Šokiai

Lietuvių Ukėšų Klubas rengia linksmus šokius prieš Užgavėnias savo nariams ir svečiams. Išangos nebus. Šeštadienio vakare, vasario 19-tą, 8-tą val. vak., gros gera muzika, veiks bufetas su lietuviškais užkandžiais, kuriuos pagamins Lietuvių Moterų Klubo narės.

Vakarais tikrai bus linksmas, nes komitetas susideda iš jaunų klubiečių, Vytauto Tankevičiaus, pirminko ir pagalbininko; Leo Misuno, Vytauto Bernoto ir Juozo Salasevičiaus. Šokiai tęsis nuo 8-tos val. iki 12-tos nakties. Visus kviečiame atsilankyti.

Kom.

Naujas Saldainių Patraukimas

Ideal Pharmacy (Lietuviška Vaistinė) 29 Kelly Sq. Worcester, dabar gavo naujų saldainių "Rūta" iš New Yorko dėl Valentine's Dienos, vasario (Feb.) 14, 1955. Prašom lietuvių pamėgyti.

Vyt. Skrinska

Svečiai

Iš St. Louis' Missouri

Ona Kureišiūtė Winkemeyer iš St. Louis miesto, Missouri, lankėsi pas tėvus, Kazimierą ir Marcelę Kureišius, 9 Fairbanks gatvės, per tris savaites. Ji sveičiavosi taipgi pas seserį Elena Kerbelienę, pas brolių Antaną ir Adomą Kureišius.

Užuojauta

Ceslovui Spiridavičiui, Jo broliui inžinieriui Mečišlovui mirus gilią užuojautą reiškia —

Ed Adamkavičius, J. Inčiūra ir Vyt. Ilgūnas

Kartoja Seną Klaidą

Kam įdomu težino, kad Liet. Encikl. IV tome paskelbtame straipsnyje apie pavardes Dabrila kilmę yra klaidinga nuo pradžios ligi galo.

Ten skelbiama prelatas Matas Dabrila buvo kilęs iš sulenkintos šeimos ir savo Gerulių pavardę išvertė į Dabrylių.

Pirma: prelatas kilęs iš grynai lietuviškos šeimos. Jo visi broliai, seserys ir tėvai ne tik buvo sulenkėję, bet nei vienas iš jų nemokėjo lenkiškai.

Antra: prelatas, kaip beveik visi jo laiko dvasiškai vartojo lenkų kalbą bet nebuvo lenkiškos dvasios ką patvirtina ir pats Encikl. straipsnelis: kad jis netik netoleravo 1917 m. Vilniaus Vyskūpijos administr. lenko Michalkevičiaus reikalavimų bausti lietuvių kun. J. Stankevičių, bet dar pasmerkė Vilniaus lenkų kunigų politikavimą.

Trečia: L. Encikl. nepažįda jokių argumentų savo žiniai paremti, o tos pavardės savininkai dar Nepr. Lietuvos laikais įrodė, kad jų protėvių pavardė Dabrila buvo virš du šimtai metų atgal.

Ketvirta: L. E. jei ne leidėjas, tai raidės D. redaktorius turėjo žinoti, kad dėl tos klaidingos žinios, kuri buvo paskelbta ir Nepr. Lietuvoje ėjusioje Enciklop. redaktoriai turėjo net teisminių nemalonumų.

Penkta: Kokios kilmės pavardė Dabrila, neįstengė išaiškinti nei neprikl. Lietuvos veikusio atlietuvių komisijoj, bet, kad ji ne lenkiška tai ne kalbininkui aišku.

V. Dabrila

Lincoln Klubo Mergaitės Taupo Atostogoms

Šmet, kaip ir praityje, mergaitės Lincoln Klube, turi progą pradėti taupymo sąskaitą taip vadinamoj Atostogų Bankoj. Vienas centas užtektinai atidaryti sąskaitą ir mergaitės raginamos taupyti reguliariškai. Net ir centai vienas po kito sudaro gerą sumą. Prieš vasarą tada, mergaitė jau susitaujusi užtektinai pagelbėti užmokėti vienos savaitės atostogų arba nusipirkt reikalingą daigtą. Vienok pinigai priklauso mergaitėi, kuri juos sutalpina ir gali juos sunaudoti kaip jai patinka. Šiuo metu klubas mergaitėm duoda praktišką pamoką taupyme ir pagelbės jai įgyti paprotį kurs bus naudingas, kada ji turės savo namus.

Mašosios Lietuvos Laikraštis KELEIVIS

Gvildena Mažosios Lietuvos klausimus ir sudaro ryšį tarp laisvojo pasaulio Mažosios Lietuvos lietuvių. Vienas egzempliorius 25c. Galima gauti: — Amerikos Lietuvis raštinėje, 14 Vernon St., Worcester.

Iš ALT Sąjungos Veiklos Worcesterio skyr.

Aukos Vasario 16-tosios Gimnazijai

ALTS Worcesterio skyrius praėjusiais metais buvo užsibrėžęs aukomis paremti gimnazijos namų išpirkimą ir įgaliojo p. J. Kavaliauską ir p. Pipirą rūpintis aukų rinkimu. Jie abu metų eigoje yra surinkę:

1. Iš ALTS Worcesterio skyriaus kasos gauta \$50. 2. Iš A. V. Parap. Mot. Socialinio klubo per p. V. Kielienę \$15.

3. J. Kavaliausko auka \$10. 4. K. Kirminas \$4.00, Adolfas Ivanauskas \$3.00, V. Kielienė \$2.00, R. Vieraitienė \$2.00, P. Parulienė \$1.00

Viso surinkta ir pasiūsta į Vokietiją, Gimnazijos namų išpirkimo fondui 87. dol. Aukos rinkamos ir toliau, kas malonėtų paaukoti šiai lietuviško jaunimo auklėjiu-ko įstaigai, prašytume aukas pasiūsti šiais adresais: 1. Juozas Kavaliauskas, 4 Maxwell St., Tel. 6-6126 ir J. Pipiras, 24 Waverly St., už ką iš anksto dėkojame.

Kitos aukos: Per p. J. Kavaliauską aukavo gimnazijos mokinių išlaikymui šie 30-to burelio nariai:

\$38.00 aukavo J. Kavaliauskas.

Po \$26.00 aukavo: A. Vagelis, J. Vizbaras, J. Matulevičius, P. Babickas K. Jakimaitis ir K. Jonaitis.

\$22.00 aukavo: J. Žiti- nevičius.

Po \$16.00 aukavo: H. Jablonskis.

\$14.00 aukavo: J. Ruktys.

\$13.00 aukavo: B. Mudinas ir J. Pipiras.

\$12.00 aukavo M. Glodas.

\$10.00 aukavo: B. Leonavičius, ir P. Dabrila.

\$6.00 aukavo: V. Minkeliūnas, K. Petulaitis, Vyt. Skrinskas ir Z. Nalivaika.

\$5.00 aukavo: A. Raudonis, K. Adomavičius, V. Gražulis ir A. Girčys.

\$4.00 aukavo: G. Maliauskas R. Juozaitis ir V. Ruktys.

\$3.00 aukavo: P. Matulis.

\$1.00 aukavo: E. Jankauskienė, J. Pleševičius, M. Laužonis, J. Kiela, J. Palubinskas.

Be to, iš naujųjų 1955 metų sutikimo pobuvio, kurį rengė ALTS Worcesterio skyrius paaukota \$15.00.

Visiems aukotojams ALTS skyriui ir nariams Vokietijos krašto Valdybos vardu jos pirm. P. Zundė taria padėką šiais žodžiais.

Priede siųsdami Tamstai (p. J. Kavaliauskui) pakvitavimą už pravestą stambų įnašą Gimnazijos pastogei labai nuoširdžiai dėkojame Tamstai ir visiems mieliems aukotojams.

Vok. Krašto Valdyba 1955 m. sausio 7 d.

Iš 1955 metų ALTS Worcesterio skyriaus Valdybą išrinkta šie asmenys: J. Matulevičius, A. Vagelis, V. Kielienė ir J. Pipiras.

J. V. Sūdavas

MUMS MALONU PRANEŠT MUSŲ SALONO ATIDARYMĄ NAUJOJ VIETOJ

150 GREEN GATVĖS Worcester Mass.

Mes dėkojame jums ir įvertiname jus už jūsų kantrybę

ir bendradarbiavimą

BEA'S BEAUTY SHOPPE

TEL. 6-0055

Worcester, Mass.

Worcesterio Apylinkės Lietuvių Bendruomenės Rinkiminės Komisijos Pranešimas.

(tąsa nuo 2-tro pusl.)

b) patikinimą, kad siūlan-

tieji patys turi Tarybos rinkimų teises ir yra prašyti rinkimų sąrašus ir

c) adresus.

IV. Rinkimai

15. Vyr. Tarybos Rinkimų Komisija sudaro kandidatų Tarybos narius sąrašą, į jį kandidatų pavardžių abėcėlės eile išrašydama tokias kandidatų žinias. 1. eilės nr. sąrašė. 2. pavardė 3. vardas, 4. amžius, 5. profesija ir .6 gyvenamoji vieta.

16. Vyr. Tarybos Rinkimų Komisija kandidatų sąrašą išsiuntinėja JAV LB organams bei apylinkių rinkiminėms komisijoms ir skelbia lietuvių spaudoje.

17. Sudariusi galutinį kandidatų Tarybos narius balsavimui sąrašą, Vyr. Tarybos Rinkimų Komisija per atitinkamus JAV LB organus ir apylinkių rinkimines komisijas rinkikams įteikia arba išsiuntinėja po: balsavimo kortelę (su šių taisyklių 15str. minėtomis kandidatų žiniomis ir vieta rinkimo balsavimui už jo pasirinktus kandidatus išrašyti), vokelį, su atitinkamu užrašu, kad jame turi būti įdėta balsavimo kortelė (ir voką) balsavimo vokeliui, kuriame rinkimo jai įdėta balsavimo kortelė, atitinkamai įteikti balsavimo vietoje ar pasiūsti paštu.

18. Rinkikas balsavimo kortelėje pats turi Vyr. Tarybos Rinkimų Komisijos nustatyta tvarka pažymėti už kuriuos kandidatus balsuoja ir pats turi jį įdėti į balsavimo vokelį ir šį užlipinti. Galiojančiomis kortelėmis laikomos tokios, kuriuose nėra nubraukimų ar įrašymų ir jei nėra balsuota daugiau kaip už 27 kandidatus.

19. Balsų skaičiavimo tvarką nustato Vyr. Tarybos Rinkimų Komisija.

20. Vyr. Tarybos Rinkimų Komisija rinkimų duomenis paskelbia ligi 1955 m. balandžio mėn. 15 d.

21. Tarybos nariais tampa daugiausia iš eilės balsų gavę kandidatai.

Keliems kandidatams gavus lygų balsų skaičių, išrinktu laikomas vyresnųjų amžiaus kandidatas.

22. Pirmosios JAV LB Tarybos rinkimai įsigali 1955 m. gegužės mėn. 15 d.

PADARYKIME AUKĄ

Perskaicius minėtą užvardinimą nevienam ateis mintis: ir vėl dolerių prašoma! Taip, ir jie reikalingi; ir jų savo laiku bus paprašyta!

Bet čia mano tikslas priminti apie kitokią auką — auką savęs, auką savo asmenybės dalelės pavesti vienam didžiausiu idealu — Tėvynės laisvei!

Gal "Keleiviu" nevisai pakeliui į katedrą, o vienok sutiko spausdinti užkvietimą į 22 vasario L. Maldos Dieną.

Gal "Santarai" ir nevisai būtų patogu pritarti J. E. arkiv. R. J. Cushingo žodžiams, o vienok nutarė dalyvauti jose, NES tai ir TĖVYNĖS REIKALAI tuo ginami.

Būtų gal juokinga jei koks kunigas sakytų: "22 vasario yra mano Day off, todėl negaliu atvykti.

Būtų negerai suprasta Dievo ir Tėvynės meilė, jei kokia vienuolė sakytų: "aš esu rekolekcijsose ir per tai negaliu nuvažiuoti MALDOS DIENĄ į katedrą!

Nevietoj darbštumas. Nesakykite, kad reik dirbti. Ne, ir dar kartą ne! Tai būtų tik tariamasi pasiteisinimas, lig iš tos Senosios Knygos!

Taigi, minėtą dieną, 22 vasario, visi dar kartą kviečiami atvykti į katedrą, ir kviečiami pakviesti kaimynus! Padarykime auką iš savęs Didžiajam Reikalui, sustiprinti Tėvynės laisvę atgauti! Ateikime visi, užimkime katedrą, pripildykime gatves, kad ir vėl pakartotų, ką esame girdėję: lietuviui moka susitarti ir ... pasiaukoti. Kiekviena kova reikalinga aukų, anot poeto tad padarykime ją 22 vasario!

N. B. Ateikime tautinuosė rūbuose ir su lietuviškais ženkleliais!

Mikas

Juros Švyturys

rodo paklydusiam jūrininkui kelią pro audrą ir rūkus.

Amerikos lietuvių spauda nuo 1879 metų buvo kelrodys lietuviams į šviesesnį ir kultūringesnį gyvenimą.

Neleiskite tam švyturiui užgesti!

Skaitykite patys ir kitus raginkite skaityti

AMERIKOS LIETUVI 14 Vernon Street Worcester, Mass. (metams \$4.00)

IDEAL PHARMACY

VAISTINYCIOS TEL. 3-4840 — RES. 7-1725

V. G. SKRINSKA, B. S. reg. pharm.

29-31 KELLY SQ

Worcester, Mass.

Jei jums reikia vaistų, kreipkitės pas registruotą vaistininką, savininką VYTAUTĄ SKRINSKĄ. Jis išpildo medicališkus daktarų receptus ir patarnauja visokiais sveikatos reikalais.

Taipgi, vaistai yra pasiūniami per paštą ir į kitus miestus. Be to, užlaiko geriausios rūšies kosmetikos, skutimosi reikmenų, knygų, laikraščių, filmų, saldainių, šaltkošės, riešutų, cigaru, ir skanių gėrimų.

Be to, mūsų voistinėj galima gauti:— 1) Pašto ženklų; 2) lietuviškų laikraščių; 3) galit užsimokėti gazo bilas ir 4) išpildom money orderius.—

LIETUVIS PAS LIETUVI!

VYTAUTAS SKRINSKA

Ideal Pharmacy Vaistinės Savininkas

— NOTARY PUBLIC —